

**МНОГОСТРАННА КОНВЕНЦИЯ ЗА
ПРИЛАГАНЕ НА МЕРКИ, СВЪРЗАНИ С
ДАНЪЧНИТЕ СПОГОДБИ, ЗА
ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ СВИВАНЕТО НА
ДАНЪЧНАТА ОСНОВА И ПРЕХВЪРЛЯНЕТО
НА ПЕЧАЛБИ**

Страните по тази Конвенция,

Признавайки, че правителствата губят значителни приходи от корпоративен данък поради агресивно международно данъчно планиране, което има като ефект изкуственото прехвърляне на печалби към места, където те не са обект на облагане или са обект на намалено облагане;

Имайки предвид, че свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби (наричани по-нататък „BEPS”) е неотложен въпрос не само за индустриализираните държави, но също и за нововъзникващите икономики и развиващите се държави;

Признавайки важността да се гарантира облагането на печалбите там, където се извършват съществени икономически дейности, генериращи печалбите, и където се създава стойността;

Приветствайки пакета от мерки, създаден по проекта BEPS на ОИСР/Г-20 (наричани по-нататък „пакета BEPS на ОИСР/Г-20”);

Отбелязвайки, че пакетът BEPS на ОИСР/Г-20 включва мерки, свързани с данъчните спогодби, насочени срещу определени хибридни несъответствия, предотвратяването на злоупотребите с данъчните спогодби, изкуственото избягване статута на място на стопанска дейност и подобряване разрешаването на спорове;

Съзнавайки необходимостта да се осигури бързо, координирано и последователно въвеждане на свързаните с данъчните спогодби BEPS мерки в многостранен контекст;

Отбелязвайки необходимостта да се гарантира, че съществуващите спогодби за избягване на двойното данъчно облагане на доходите се тълкуват с цел премахване на двойното данъчно облагане по отношение на обхванатите от тези спогодби данъци, без да се създават възможности за необлагане или намалено облагане чрез отклонение или заобикаляне на облагането с данъци (включително чрез споразумения, целящи злоупотреба със спогодбите и насочени към получаване на облекчения, предвидени в тези спогодби, в непряка полза на местни лица на трети юрисдикции);

Признавайки необходимостта от ефективен механизъм за прилагане на промените, за които има съгласие, по синхронизиран и ефикасен начин за цялата мрежа от съществуващи спогодби за избягване на двойното данъчно облагане на доходите, без нуждата от двустранно предоговаряне на всяка такава спогодба;

се договориха, както следва:

ЧАСТ I.

ОБХВАТ И ТЪЛКУВАНЕ НА ТЕРМИНИТЕ

Член 1 – Обхват на Конвенцията

Тази Конвенция изменя всички обхванати данъчни спогодби, така както са дефинирани в буква „а“ на алинея 1 на член 2 (Тълкуване на термините).

Член 2 – Тълкуване на термините

1. За целите на тази Конвенция се прилагат следните дефиниции:

- а) терминът „обхваната данъчна спогодба“ означава спогодба за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на данъците върху доходите (независимо дали са обхванати и други данъци):
 - i) която е в сила между две или повече:
 - А) страни; и/или
 - Б) юрисдикции или територии, които са страни по спогодба, описана по-горе, и за международните отношения на които е отговорна страна; и
 - ii) по отношение на която всяка такава страна е направила уведомление до Депозитаря, посочващо спогодбата, както и всеки инструмент за изменение или съпътстващ инструмент към нея (идентифициран по име, наименование на страните, дата на подписване и, ако е приложимо към момента на уведомлението, дата на влизане в сила), като спогодба, която тя желае да бъде обхваната от тази Конвенция;
- б) терминът „страна“ означава:
 - i) държава, за която тази Конвенция е в сила съгласно член 34 (Влизане в сила); или
 - ii) юрисдикция, която е подписала тази Конвенция в съответствие с буква „б“ или „в“ на алинея 1 на член 27 (Подписване и ратификация, приемане или одобрение) и за която тази Конвенция е в сила съгласно чл. 34 (Влизане в сила);
- в) терминът „договаряща юрисдикция“ означава страна по обхваната данъчна спогодба;
- г) терминът „подписала страна“ означава държава или юрисдикция, която е подписала тази Конвенция, но за която Конвенцията все още не е в сила.

2. При прилагането на тази Конвенция от страна в който и да е момент, всеки термин, който не е определен тук, има значението, което му придава към този момент съответната обхваната данъчна спогодба, освен ако контекстът не изисква друго.

ЧАСТ II.

ХИБРИДНИ НЕСЪОТВЕТСТВИЯ

Член 3 – Прозрачни образувания

1. За целите на обхваната данъчна спогодба, доход, получен от или чрез образуване или договореност, които се третират като изцяло или частично прозрачни за данъчни цели съгласно данъчните закони на която и да е договаряща юрисдикция, се счита за доход на местно лице на договаряща юрисдикция, но само доколкото доходът се третира за данъчни цели от тази договаряща юрисдикция като доход на местно лице на тази договаряща юрисдикция.

2. Разпоредбите на обхваната данъчна спогодба, които изискват договаряща юрисдикция да освободи от данък върху дохода или да предостави намаляване или кредит, равен на данъка върху дохода, платен по отношение на доход, получен от местно лице на тази договаряща юрисдикция и който може да бъде обложен в другата договаряща юрисдикция съгласно разпоредбите на обхваната данъчна спогодба, няма да се прилагат, доколкото тези разпоредби разрешават облагане от тази друга договаряща юрисдикция единствено защото доходът е също доход, получен от местно лице на тази друга договаряща юрисдикция.

3. По отношение на обхваната данъчна спогодба, за която една или повече страни са направили резервата, описана в буква „а“ на алинея 3 на член 11 (Прилагане на данъчните спогодби за ограничаване на правото на страна да облага с данък своите местни лица), следното изречение се добавя в края на алинея 1: „В никакъв случай няма да се счита, че разпоредбите на тази алинея засягат правото на договаряща юрисдикция да облага с данък своите местни лица“.

4. Алинея 1 (както може да е изменена от алинея 3) се прилага на мястото на или при липсата на разпоредби на обхваната данъчна спогодба, доколкото те се отнасят за това дали доход, получен от или чрез образуване или договореност, които се третират като прозрачни за данъчни цели съгласно данъчните закони на която и да е договаряща юрисдикция (независимо дали чрез общо правило или чрез детайлно описание на третирането на определени фактологични модели и видове образувания или договорености), се третира като доход на местно лице на договаряща юрисдикция.

5. Страна може да запази правото:

- а) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби;
- б) да не прилага алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредба, описана в алинея 4;
- в) да не прилага алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредба, описана в алинея 4, която

отказва облекченията съгласно спогодбата в случаите на доход, получен от или чрез образуване или договореност, установени в трета юрисдикция;

- г) да не прилага алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредба, описана в алинея 4, която детайлно описва третирането на определени фактологични модели и видове образувания или договорености;
- д) да не прилага алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредба, описана в алинея 4, която детайлно описва третирането на определени фактологични модели и видове образувания или договорености и отказва облекченията съгласно спогодбата в случаите на доход, получен от или чрез образуване или договореност, установени в трета юрисдикция;
- е) да не прилага алинея 2 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби;
- ж) да прилага алинея 1 само по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредба, описана в алинея 4, която детайлно описва третирането на определени фактологични модели и видове образувания или договорености.

6. Всяка страна, която не е направила резерва, описана в буква „а“ или „б“ на алинея 5, ще уведоми Депозитаря за това дали всяка от обхванатите ѝ данъчни спогодби съдържа разпоредба, описана в алинея 4, която не е обект на резерва съгласно букви от „в“ до „д“ на алинея 5, и ако е така, номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. В случаите, когато страна е направила резерва, описана в буква „ж“ на алинея 5, уведомлението, съгласно предходното изречение се отнася само до обхванатите данъчни спогодби, които са обект на резервата. Когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба, тази разпоредба се заменя от разпоредбите на алинея 1 (както може да е изменена от алинея 3) до степента, предвидена в алинея 4. В останалите случаи алинея 1 (както може да е изменена от алинея 3) заменя разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба само до степента, в която тези разпоредби са несъвместими с алинея 1 (както може да е изменена от алинея 3).

Член 4 – Образувания, които са местни лица на повече от една юрисдикция

1. Когато поради разпоредбите на обхваната данъчна спогодба лице, което не е физическо лице, е местно лице на повече от една договаряща юрисдикция, компетентните органи на договарящите юрисдикции полагат усилия да определят чрез взаимно споразумение договарящата юрисдикция, на която това лице се счита за местно лице за целите на обхванатата данъчна спогодба, като се имат предвид неговото място на действително управление, място на учредяване или създаване по друг начин и всички други относими фактори. При липсата на такова споразумение това лице няма да има

право на облекчение или освобождаване от данък, предвидени в обхванатата данъчна спогодба, освен в степента и по начина, които могат да бъдат договорени от компетентните органи на договарящите юрисдикции.

2. Алинея 1 се прилага на мястото на или при липсата на разпоредби на обхванатата данъчна спогодба, които предвиждат правила за определяне на това дали лице, което не е физическо лице, се третира като местно лице на една от договарящите юрисдикции в случаите, когато това лице иначе би се третирано като местно лице на повече от една договаряща юрисдикция. Алинея 1 не се прилага обаче за разпоредби на обхванатата данъчна спогодба отнасящи се конкретно до качеството „местно лице“ на дружества, участващи в споразумения за фактическо сливане (dual-listed company agreement).

3. Страна може да запази правото:

- а) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби;
- б) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече разглеждат случаите, когато лице, което не е физическо лице, е местно лице на повече от една договаряща юрисдикция, като изискват от компетентните органи на договарящите юрисдикции да положат усилия да постигнат взаимно споразумение относно договарящата юрисдикция, на която лицето е местно;
- в) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече разглеждат случаите, когато лице, което не е физическо лице, е местно лице на повече от една договаряща юрисдикция, като отказват облекченията съгласно спогодбата без да изискват от компетентните органи на договарящите юрисдикции да положат усилия да постигнат взаимно споразумение относно договарящата юрисдикция, на която лицето е местно;
- г) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече разглеждат случаите, когато лице, което не е физическо лице, е местно лице на повече от една договаряща юрисдикция, като изискват от компетентните органи на договарящите юрисдикции да положат усилия да постигнат взаимно споразумение относно договарящата юрисдикция, на която лицето е местно, и уреждат третирането на това лице съгласно обхванатата данъчна спогодба, когато такова споразумение не може да бъде постигнато;
- д) да замени последното изречение на алинея 1 със следния текст за целите на своите обхванати данъчни спогодби: „При липсата на такова споразумение, това лице няма да има право на каквото и да е облекчение или освобождаване от данък, предвидени в обхванатата данъчна спогодба.“;

- е) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби със страни, които са направили резервата, описана в буква „д“.

4. Всяка страна, която не е направила резервата, описана в буква „а“ на алинея 3, уведомява Депозитаря за това дали всяка от нейните обхванати данъчни спогодби съдържа разпоредба, описана в алинея 2, която не е обект на резерва съгласно букви от „б“ до „г“ на алинея 3, и ако е така – номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба, тази разпоредба се заменя от разпоредбите на алинея 1. В останалите случаи, алинея 1 заменя разпоредбите на обхванатите данъчни спогодби само доколкото тези разпоредби са несъвместими с алинея 1.

Член 5 – Прилагане на методите за избягване на двойно данъчно облагане

1. Страна може да избере да приложи алинеи 2 и 3 (Опция А), или алинеи 4 и 5 (Опция Б), или алинеи 6 и 7 (Опция В), или може да избере да не приложи нито една от опциите. Когато всяка от договарящите юрисдикции по обхваната данъчна спогодба избере различна опция (или когато една договаряща юрисдикция избере да приложи опция и другата избере да не приложи опция), избраната опция от всяка договаряща юрисдикция се прилага по отношение на нейните местни лица.

Опция А

2. Разпоредбите на обхваната данъчна спогодба, които иначе биха освободили получен доход или притежавано имущество от местно лице на договаряща юрисдикция от данък в тази договаряща юрисдикция за целите на премахване на двойното данъчно облагане, няма да се прилагат, когато другата договаряща юрисдикция прилага разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, за да освободи този доход или имущество от данък или да намали размера на данъка, с който този доход или имущество могат се облагат. В този случай първата договаряща юрисдикция ще разреши като приспадане от данъка върху дохода или имуществото на това местно лице сума, равна на платения данък в тази друга договаряща юрисдикция. Това приспадане обаче няма да надвишава частта от данъка, както е изчислена преди предоставяне на приспадането, която е причислима към такива елементи на доход или имущество, които могат да бъдат облагани в тази друга договаряща юрисдикция.

3. Алинея 2 се прилага за обхваната данъчна спогодба, която иначе изисква от договарящата юрисдикция да освободи дохода или имуществото, описано в тази алинея.

Опция Б

4. Разпоредбите на обхваната данъчна спогодба, които иначе биха освободили доход, получен от местно лице на договаряща юрисдикция, от данък в тази договаряща юрисдикция за целите на премахване на двойното данъчно облагане, тъй като този доход

се третира като дивидент от тази договаряща юрисдикция, няма да се прилагат, когато този доход води до приспадане за целите на определяне на облагаемите печалби на местно лице на другата договаряща юрисдикция съгласно нейните закони. В този случай първата договаряща юрисдикция разрешава като приспадане от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на платения данък върху дохода в тази друга договаряща юрисдикция. Такова приспадане обаче няма да надвишава тази част от данъка върху дохода, както е изчислена преди приспадането, която е причислима към такъв доход, който може да бъде обложен с данък в тази друга договаряща юрисдикция.

5. Алинея 4 се прилага към обхваната данъчна спогодба, която иначе изисква договарящата юрисдикция да освободи от облагане с данък доход, описан в тази алинея.

Опция В

6. а) Когато местно лице на договаряща юрисдикция получи доход или притежава имущество, които могат да се облагат с данък в другата договаряща юрисдикция в съответствие с разпоредбите на обхваната данъчна спогодба (освен доколкото тези разпоредби разрешават облагане от тази друга договаряща юрисдикция единствено защото доходът също е доход, получен от местно лице на тази друга договаряща юрисдикция), първата договаряща юрисдикция разрешава:

- i) като приспадане от данъка върху дохода на това местно лице сума, равна на платения данък върху дохода в тази друга договаряща юрисдикция;
- ii) като приспадане от данъка върху имуществото на това местно лице сума, равна на платения данък върху имуществото в тази друга договаряща юрисдикция.

Такова приспадане обаче няма да надвишава частта от данъка върху дохода или имуществото, както е изчислена преди приспадането, която е причислима към доходите или имуществото, които могат да бъдат обложени в тази друга договаряща юрисдикция.

б) Когато в съответствие с която и да е разпоредба на обхванатата данъчна спогодба получен доход или притежавано имущество от местно лице на договаряща юрисдикция е освободен от облагане с данък в тази договаряща юрисдикция, тази договаряща юрисдикция може независимо от това да вземе предвид освободения доход или имущество при изчисляване на размера на данъка върху останалия доход или имущество на това местно лице.

7. Алинея 6 се прилага на мястото на разпоредби от обхваната данъчна спогодба, които за целите на премахване на двойното данъчно облагане изискват договаряща юрисдикция да освободи от облагане с данък в тази договаряща юрисдикция получен доход или притежавано имущество от местно лице на тази договаряща юрисдикция,

които могат да се облагат с данък в другата договаряща юрисдикция в съответствие с разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба.

8. Страна, която избере да не приложи опция съгласно алинея 1, може да запази правото да не прилага целия този член по отношение на една или повече посочени обхванати данъчни спогодби (или по отношение на всички свои обхванати данъчни спогодби).

9. Страна, която избере да не приложи опция В, може да запази правото, по отношение на една или повече посочени обхванати данъчни спогодби (или по отношение на всички свои обхванати данъчни спогодби), да не разреши на другите договарящи юрисдикции да приложат опция В.

10. Всяка страна, която избере да приложи опция съгласно алинея 1, уведомява Депозитаря за своя избор на опция. Това уведомление включва също:

- а) в случаите на страна, която избере да приложи опция А – списък на обхванатите ѝ данъчни спогодби, които съдържат разпоредба, описана в алинея 3, както и номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба;
- б) в случаите на страна, която избере да приложи опция Б – списък на обхванатите ѝ данъчни спогодби, които съдържат разпоредба, описана в алинея 5, както и номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба;
- в) в случаите на страна, която избере да приложи опция В – списък на обхванатите ѝ данъчни спогодби, които съдържат разпоредба, описана в алинея 7, както и номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба.

Опция ще се прилага по отношение на разпоредба на обхванатата данъчна спогодба само когато страната, която е избрала да приложи тази опция, е направила такова уведомление по отношение на тази разпоредба.

ЧАСТ III.

ЗЛОУПОТРЕБА С ДАНЪЧНИ СПОГОДБИ

Член 6 – Цел на обхванатата данъчна спогодба

1. Обхваната данъчна спогодба се изменя, така че да включи следния текст на преамбюл:

„Възнамерявайки да избегнат двойното данъчно облагане по отношение на данъците, за които се прилага тази Спогодба, без да създават възможности за необлагане или намалено облагане чрез отклонение или заобикаляне на облагането с данъци (включително чрез споразумения, целящи злоупотреба със спогодбите и насочени към получаване на облекченията, предвидени в тези спогодби, в непряка полза на местни лица на трети юрисдикции),“.

2. Описаният в алинея 1 текст се включва в обхваната данъчна спогодба на мястото на или при липсата на текст в преамбюла на обхванатата данъчна спогодба, който изразява намерение за избягване на двойното данъчно облагане, независимо дали този текст в преамбюла също се отнася и до намерението да не се създават възможности за необлагане или намалено облагане.

3. Страна може също да избере да включи следния текст на преамбюл по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които не съдържат текст в преамбюла относно желанието да се развият икономическите отношения или да се подобри сътрудничество в данъчната област:

„Желаейки да разширят своите икономически отношения и да подобрят своето сътрудничество в данъчната област,“.

4. Страна може да запази правото да не прилага алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат текст в преамбюла, описващ намерението на договарящите юрисдикции да избегнат двойното данъчно облагане, без да създават възможности за необлагане или намалено облагане, независимо дали този текст е ограничен до случаи на отклонение или заобикаляне на облагането с данъци (включително чрез споразумения, целящи злоупотреба със спогодбите и насочени към получаване на облекченията, предвидени в тези спогодби, в непряка полза на местни лица на трети юрисдикции), или се прилага по-широко.

5. Всяка страна уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванатите ѝ данъчни спогодби, различни от тези в обхвата на резервата по алинея 4, съдържа текст в преамбюла, описан в алинея 2, и ако е така, текста на съответния параграф от преамбюла. Когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление по отношение на този текст в преамбюла, този текст се заменя с текста, описан в алинея 1. В останалите случаи, текстът, описан в алинея 1, се добавя към съществуващия текст в преамбюла.

6. Всяка страна, която е избрала да приложи алинея 3, уведомява Депозитаря за своя избор. Това уведомление включва също и списък на обхванатите ѝ данъчни спогодби, които все още не съдържат текст в преамбюла, отнасящ се до намерението да се развият икономическите отношения или да се подобри сътрудничество в данъчната област. Текстът, описан в алинея 3, се включва в обхванатата данъчна спогодба само когато всяка договаряща юрисдикция е избрала да приложи тази алинея и е направила такова уведомление по отношение на обхванатата данъчна спогодба.

Член 7 – Предотвратяване на злоупотребата с данъчни спогодби

1. Независимо от разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, облекчение съгласно обхванатата данъчна спогодба не се предоставя по отношение на елемент от доход или имущество, ако може обосновано да се приеме, като се имат предвид всички относими факти и обстоятелства, че получаването на това облекчение е една от основните цели на която и да е договореност или сделка, които имат за резултат пряко или непряко това облекчение, освен ако се установи, че предоставянето на това облекчение при тези обстоятелства е в съответствие с предмета и целите на съответните разпоредби на обхванатата данъчна спогодба.

2. Алинея 1 се прилага на мястото на или при липсата на разпоредби на обхванатата данъчна спогодба, които отказват всички или част от облекченията, които иначе биха се предоставили съгласно обхванатата данъчна спогодба, когато основната цел или една от основните цели на която и да е договореност или сделка или на което и да е лице, засегнато от договореност или сделка, е да получи тези облекчения.

3. Страна, която не е направила резервата, описана в буква „а“ на алинея 15, може също така да избере да приложи алинея 4 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби.

4. Когато облекчение съгласно обхванатата данъчна спогодба е отказано на лице в съответствие с разпоредбите на тази спогодба (така както може да е изменена от тази Конвенция), които отказват изцяло или частично облекченията, които иначе биха се предоставили съгласно обхванатата данъчна спогодба, когато основната цел или една от основните цели на която и да е договореност или сделка или на което и да е лице, засегнато от договореност или сделка, е да получи тези облекчения, компетентният орган на договарящата юрисдикция, който иначе би предоставил това облекчение, въпреки това ще третира това лице като имащо право на това облекчение или на други облекчения по отношение на определен елемент на доход или имущество, ако този компетентен орган, при искане от това лице и след разглеждане на всички относими факти и обстоятелства, определи, че това облекчение би се предоставило на това лице при липсата на сделката или договореността. Компетентният орган на договарящата юрисдикция, към който е отправено искане съгласно тази алинея от местно лице на другата договаряща юрисдикция, се консултира с компетентния орган на тази друга договаряща юрисдикция преди да отхвърли искането.

5. Алинея 4 се прилага по отношение на разпоредби на обхваната данъчна спогодба (както може да е изменена от тази Конвенция), които отказват всички или част от облекченията, които иначе биха се предоставили съгласно обхванатата данъчна спогодба, когато основната цел или една от основните цели на която и да е договореност или сделка или на което и да е лице, засегнато от договореност или сделка, е да се получат тези облекчения.

6. Страна може също така да избере да приложи разпоредбите, съдържащи се в алинеи от 8 до 13 (наричани по-нататък „опростена разпоредба за ограничаване на облекченията“), към своите обхванати данъчни спогодби като направи уведомлението, описано в буква „в“ на алинея 17. Опростената разпоредбата за ограничаване на облекченията се прилага по отношение на обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е избрала да я приложи.

7. В случаите когато някои, но не всички, договарящи юрисдикции по обхваната данъчна спогодба изберат да приложат опростената разпоредба за ограничаване на облекченията съгласно алинея 6, тогава, независимо от разпоредбите на тази алинея, опростената разпоредба за ограничаване на облекченията се прилага по отношение на предоставянето на облекчения съгласно обхванатата данъчна спогодба:

- а) от всички договарящи юрисдикции, ако всяка от договарящите юрисдикции, която е избрала съгласно алинея 6 да не приложи опростената разпоредба за ограничаване на облекченията, се съгласи на такова прилагане като избере да приложи тази буква и съответно уведоми Депозитаря; или
- б) само от договарящата юрисдикция, която избере да приложи опростената разпоредба за ограничаване на облекченията, ако всяка от договарящите юрисдикции, която е избрала съгласно алинея 6 да не приложи опростената разпоредба за ограничаване на облекченията, се съгласи на такова прилагане като избере да приложи тази буква и съответно уведоми Депозитаря.

Опростена разпоредба за ограничаване на облекченията

8. Освен когато в опростената разпоредба за ограничаване на облекченията е предвидено друго, местно лице на договаряща юрисдикция по обхваната данъчна спогодба няма право на облекчение, което иначе би се предоставило от обхванатата данъчна спогодба, освен облекчение съгласно разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба:

- а) които определят качеството „местно лице“ на лице, което не е физическо лице и което е местно лице на повече от една договаряща юрисдикция поради разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, които дефинират местните лица на договаряща юрисдикция;

- б) които предвиждат, че договаряща юрисдикция ще предостави на предприятие на тази договаряща юрисдикция кореспондираща корекция след първоначална корекция, направена от другата договаряща юрисдикция, в съответствие с обхванатата данъчна спогодба, по отношение на размера на данъка, наложен в първата договаряща юрисдикция върху печалбите на свързано предприятие; или
- в) които разрешават на местни лица на договаряща юрисдикция да поискат от компетентния орган на тази договаряща юрисдикция да разгледа случаи на облагане, което не е в съответствие с обхванатата данъчна спогодба,

освен ако това местно лице е „квалифицирано лице“, така както е определено в алинея 9, към момента, в който облекчението би се предоставило.

9. Местно лице на договаряща юрисдикция по обхванатата данъчна спогодба е квалифицирано лице към момента, в който облекчението би се предоставило от обхванатата данъчна спогодба, ако към този момент местното лице е:

- а) физическо лице;
- б) тази договаряща юрисдикция, нейно политическо подразделение или орган на местна власт, агенция или учреждение на всяка такава договаряща юрисдикция, политическо подразделение или орган на местна власт;
- в) дружество или друго образувание, ако основният им клас акции е търгуван регулярно на една или повече признати фондови борси;
- г) лице, различно от физическо лице, което:
 - i) е организация с нестопанска цел от вид, който е договорен от договарящите юрисдикции чрез размяна на дипломатически ноти; или
 - ii) е образувание или договореност, установени в тази договаряща юрисдикция, които се третираят като самостоятелно лице съгласно данъчните закони на тази договаряща юрисдикция и:
 - А) които са установени и осъществяват дейност изключително или почти изключително за администрирането или предоставянето на обезщетения при пенсиониране или допълнителни или извънредни обезщетения за физически лица и които са регулирани като такива от тази договаряща юрисдикция или едно от нейните политически подразделения или органи на местна власт; или
 - Б) което е установено и осъществява дейност изключително или почти изключително с цел инвестиране на средства в полза на образувания или договорености, посочени в подбуква „А“;

- д) лице, което е различно от физическо лице, ако поне през половината от дните на дванадесетмесечен период, който включва момента, в който облекчението иначе би се предоставило, поне 50 процента от акциите му се притежават, пряко или непряко, от лица, които са местни лица на тази договаряща юрисдикция и които имат право на облекчения на обхванатата данъчна спогодба съгласно букви от „а“ до „г“.
10. а) Местно лице на договаряща юрисдикция по обхванатата данъчна спогодба има право на облекчения съгласно тази обхванатата данъчна спогодба по отношение на елемент на доход, получен от другата договаряща юрисдикция, независимо от това дали местното лице е квалифицирано лице, ако местното лице е заето с активно извършване на стопанска дейност в първата договаряща юрисдикция и доходът, получен от другата договаряща юрисдикция, произхожда от или е съпътстващ за тази стопанска дейност. За целите на опростената разпоредба за ограничаване на облекчения терминът „активно извършване на стопанска дейност“ не включва следните дейности или тяхно съчетание:
- i) осъществяване на дейност като холдингово дружество;
 - ii) предоставяне на общ надзор или управление на група от дружества;
 - iii) предоставяне на групово финансиране (включително кеш пулинг); или
 - iv) осъществяване или управление на инвестиции, освен ако тези дейности се извършват от банка, застрахователна компания или регистриран дилър на ценни книжа в обичайния ход на своята дейност като такива.
- б) Ако местно лице на договаряща юрисдикция по обхванатата данъчна спогодба получи елемент от доход от стопанска дейност, извършена от това местно лице в другата договаряща юрисдикция, или получи елемент от доход, възникващ в другата договаряща юрисдикция от свързано лице, условията, описани в буква „а“, се считат за изпълнени по отношение на този елемент само ако стопанската дейност, извършвана от местното лице в първата договаряща юрисдикция, с която елементът е свързан, е съществена по отношение на същата дейност или на допълваща стопанска дейност, извършвани от местното лице или от такова свързано лице в другата договаряща юрисдикция. Дали стопанската дейност е съществена за целите на тази буква се преценява на базата на всички факти и обстоятелства.
- в) За целите на прилагането на тази алинея, дейности, извършени от свързани лица по отношение на местно лице на договаряща юрисдикция по обхванатата данъчна спогодба, се считат за извършени от това местно лице.

11. Местно лице на договаряща юрисдикция по обхваната данъчна спогодба, което не е квалифицирано лице, има също право на облекчение, което иначе би се предоставило от обхванатата данъчна спогодба по отношение на елемент на доход, ако поне през половината от дните във всеки дванадесетмесечен период, който включва момента, в който облекчението иначе би се предоставило, лица, които са еквивалентни бенефициенти, притежават, пряко или непряко, поне 75 процента от участието в това местно лице.

12. Ако местно лице на договаряща юрисдикция по обхваната данъчна спогодба не е квалифицирано лице съгласно разпоредбите на алинея 9 или няма право да получи облекчения съгласно алинеи 10 или 11, компетентният орган на другата договаряща юрисдикция може въпреки това да предостави облекченията съгласно обхванатата данъчна спогодба или облекченията по отношение на определен елемент на доход, взимайки предвид предмета и целта на обхванатата данъчна спогодба, но само ако това местно лице демонстрира по удовлетворителен начин пред този компетентен орган, че нито неговото установяване, придобиване или поддържане, нито извършваните от него операции имат като една от основните цели получаването на облекчения съгласно обхванатата данъчна спогодба. Преди да удовлетвори или отхвърли искане на местно лице на договаряща юрисдикция съгласно тази алинея, компетентният орган на другата договаряща юрисдикция, към който е отправено искането, се консултира с компетентния орган на първата договаряща юрисдикция.

13. За целите на опростената разпоредба за ограничаване на облекченията:

- а) терминът „призната фондова борса“ означава:
 - i) всяка фондова борса, установена и регулирана като такава съгласно законите на някоя от договарящите юрисдикции; и
 - ii) всяка друга фондова борса, за която има съгласие между компетентните органи на договарящите юрисдикции;
- б) терминът „основен клас акции“ означава класът или класовете акции на дружество, които съставляват мнозинството от съвкупното право на глас и стойност на дружеството или класът или класовете на участие в образуване, които общо съставляват мнозинството от съвкупното право на глас и стойност на образуването;
- в) терминът „еквивалентен бенефициент“ означава всяко лице, което би имало право на облекченията по отношение на елемент на доход, предоставени от договаряща юрисдикция по обхваната данъчна спогодба съгласно вътрешното законодателство на тази юрисдикция, обхванатата данъчна спогодба или всеки друг международен инструмент, които са еквивалентни или по-благоприятни от облекченията, предоставени за този елемент на доход съгласно обхванатата данъчна спогодба; за целите на определяне на това дали лице е еквивалентен бенефициент по отношение на дивиденди, счита се, че лицето държи същия капитал в дружеството,

изплащащо дивидентите, като капитала, който държи дружеството, претендиращо облекченията по отношение на дивидентите;

- г) по отношение на образувания, които не са дружества, терминът „акции“ означава участие, което е подобно на акции;
- д) две лица са свързани лица, ако едното притежава, пряко или непряко, поне 50 процента от участието в другото (или в случаите на дружество, поне 50 процента от съвкупното право на глас и стойност на акциите или дяловете на дружеството) или друго лице, притежава, пряко или непряко, поне 50 процента от участието (или в случаите на дружество, поне 50 процента от съвкупното право на глас и стойност на акциите или дяловете на дружеството) във всяко от лицата; във всеки случай лице е свързано с друго, ако въз основа на всички относими факти и обстоятелства едното има контрол над другото или двете са под контрола на едно и също лице или лица.

14. Опростената разпоредба за ограничаване на облекченията се прилага на мястото на или при липсата на разпоредби на обхваната данъчна спогодба, които биха ограничили облекченията съгласно обхванатата данъчна спогодба само по отношение на местни лица, които отговарят на условията за такива облекчения, изпълнявайки един или повече критерии (или разпоредби, които биха ограничили облекченията, различни от облекченията съгласно разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, свързани с качеството „местно лице“, свързани предприятия или равенство в третирането, или от облекченията, които не са ограничени единствено до местни лица на договаряща юрисдикция).

15. Страна може да запази правото:

- а) да не прилага алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби въз основа на това, че има намерение да приеме съчетание от подробна разпоредба за ограничаване на облекченията и, или правила, които са насочени срещу финансови структури за насочване на доходи, или теста за основна цел, като по този начин изпълнява минималния стандарт за предотвратяване на злоупотребите с данъчни спогодби съгласно пакета BEPS на ОИСР/Г-20; в тези случаи договарящите юрисдикции полагат усилия да постигнат взаимно удовлетворително решение, което изпълнява минималния стандарт;
- б) да не прилага алинея 1 (и алинея 4, в случаите на страна, която е избрала да прилага тази алинея) по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредби, които отказват всички облекчения, които иначе биха се предоставили от обхванатата данъчна спогодба, когато основната цел или една от основните цели на която и да е договореност или сделка или на което и да е лице, засегнато от договореността или сделката, е да получи тези облекчения;

- в) да не прилага опростената разпоредба за ограничаване на облекченията по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредбите, описани в алинея 14.

16. С изключение на случаите, когато опростената разпоредба за ограничаване на облекченията се прилага по отношение на предоставянето на облекчения съгласно обхваната данъчна спогодба от една или повече страни съгласно алинея 7, страна, която избере да приложи опростената разпоредба за ограничаване на облекченията съгласно алинея 6, може да запази правото да не приложи целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, за които една или повече от другите договарящи юрисдикции не са избрали да прилагат опростената разпоредба за ограничаване на облекченията. В тези случаи договарящите юрисдикции полагат усилия да постигнат взаимно удовлетворително решение, което изпълнява минималния стандарт за предотвратяване на злоупотребата с данъчни спогодби съгласно пакета BEPS на ОИСР/Г-20.

- 17. а) Всяка страна, която не е направила резервата, описана в буква „а“ на алинея 15, уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванатите ѝ данъчни спогодби, които не са обект на резервата, описана в буква „б“ на алинея 15, съдържа разпоредба, описана в алинея 2, и ако това е така – номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба, тази разпоредба се заменя от разпоредбите на алинея 1 (и когато е приложимо, алинея 4). В останалите случаи алинея 1 (и когато е приложимо, алинея 4) заменя разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба само доколкото тези разпоредби са несъвместими с алинея 1 (и когато е приложимо, алинея 4). Страна, която прави уведомление съгласно тази буква, може също да включи изявление, че приема самостоятелното прилагане на алинея 1 като временна мярка и има намерение, когато е възможно, да приеме разпоредба за ограничаване на облекченията в допълнение или в замяна на алинея 1, посредством двустранни преговори.
- б) Всяка страна, която избере да приложи алинея 4, уведомява Депозитаря за своя избор. Алинея 4 се прилага по отношение на обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление.
- в) Всяка страна, която избере да приложи опростената разпоредба за ограничаване на облекченията съгласно алинея 6, уведомява Депозитаря за своя избор. Освен ако тази страна е направила резервата, описана в буква „в“ на алинея 15, това уведомление също включва списък на обхванатите ѝ данъчни спогодби, които съдържат разпоредба, описана в алинея 14, както и номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба.

- г) Всяка страна, която избере да не приложи опростената разпоредба за ограничаване на облекченията съгласно алинея 6, но избере да приложи букви „а“ или „б“ на алинея 7, уведомява Депозитаря за избраната от нея буква. Когато тази страна не е направила резервата, описана в буква „в“ на алинея 15, това уведомление включва също и списък на обхванатите ѝ данъчни спогодби, които съдържат разпоредба, описана в алинея 14, както и номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба.
- д) Когато всички договарящи юрисдикции са направили уведомление съгласно букви „в“ или „г“ по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба, тази разпоредба се заменя с опростената разпоредба за ограничаване на облекченията. В останалите случаи опростената разпоредба за ограничаване на облекченията заменя разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба само доколкото тези разпоредби са несъвместими с опростената разпоредба за ограничаване на облекченията.

Член 8 – Транзакции за прехвърляне на дивиденди

1. Разпоредбите на обхваната данъчна спогодба, които освобождават от данък или намаляват размера на данък, с който могат да бъдат облагани дивиденди, платени от дружество, което е местно лице на договаряща юрисдикция, при условие че бенефициентът или получателят е дружество, което е местно лице на другата договаряща юрисдикция и което притежава, държи или контролира повече от определен размер от капитала, акциите, дяловете, правото на глас или подобно участие в дружеството, изплащащо дивидентите, се прилагат само ако условията за притежаване, описани в тези разпоредби, са изпълнени в течение на 365-дневен период, който включва деня на плащането на дивидентите (за целите на изчисляване на този период няма да се взема предвид смяната на собствеността, която произтича пряко от корпоративна реорганизация, като сливане, вливане, разделяне или отделяне, на дружеството, което държи акциите или дяловете, или което плаща дивидентите).

2. Минималният период на държане, предвиден в алинея 1, се прилага на мястото на или при липсата на минимален период на държане в разпоредби на обхваната данъчна спогодба, описани в алинея 1.

3. Страна може да запази правото:

- а) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби;
- б) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, доколкото разпоредбите, описани в алинея 1 вече съдържат:
 - i) минимален период на държане;
 - ii) минимален период на държане по-кратък от 365-дневен период; или

iii) минимален период на държане по-дълъг от 365-дневен период.

4. Всяка страна, която не е направила резервата, описана в буква „а“ на алинея 3, уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванати ѝ данъчни спогодби, съдържа разпоредба, описана в алинея 1, която не е обект на резервата, описана в буква „б“ алинея 3, и ако това е така – номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Алинея 1 се прилага по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е направила уведомление по отношение на тази разпоредба.

Член 9 – Печалби от прехвърляне на акции или дялове или участия в образувания, които придобиват своята стойност основно от недвижимо имущество

1. Разпоредбите на обхваната данъчна спогодба, предвиждащи, че печалби, получени от местно лице на договаряща юрисдикция, от прехвърляне на акции или дялове или други права от участие в образувание, могат да се облагат с данък в другата договаряща юрисдикция, при условие че тези акции или дялове или права получават повече от определена част от тяхната стойност от недвижимо имущество, разположено в тази друга договаряща юрисдикция (или при условие че повече от определена част от имуществото на образуванието се състои от такова недвижимо имущество):

- а) се прилагат, ако съответният праг на стойността е надвишен в който и да е момент от 365-те дни, предхождащи прехвърлянето; и
- б) се прилага по отношение на акции или дялове или подобно участие, като участие в гражданско дружество или тръст (доколкото тези акции или дялове или участие вече не са обхванати), в допълнение към всякакви акции или дялове или права, които вече са обхванати от разпоредбите.

2. Периодът, предвиден в буква „а“ на алинея 1, се прилага на мястото на или при липсата на период, който определя това дали съответният праг на стойността в разпоредбите на обхваната данъчна спогодба е изпълнен.

3. Страна може също да избере да приложи алинея 4 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби.

4. За целите на обхваната данъчна спогодба, печалби, получени от местно лице на договаряща юрисдикция от прехвърляне на акции или дялове или подобно участие, като участие в гражданско дружество или тръст, могат да се облагат с данък в другата договаряща юрисдикция, ако в който и да е момент от 365-те дни, предхождащи прехвърлянето, тези акции или дялове или подобно участие получават повече от 50 процента от своята стойност, пряко или непряко, от недвижимо имущество, разположено в тази друга договаряща юрисдикция.

5. Алинея 4 се прилага на мястото на или при липсата на разпоредби от обхваната данъчна спогодба, предвиждащи, че печалбите, получени от местно лице на договаряща

юрисдикция от прехвърлянето на акции или дялове или други права на участие в образуване, могат да се облагат с данък в другата договаряща юрисдикция, при условие че тези акции или дялове или права получават повече от определена част от тяхната стойност от недвижимо имущество, разположено в тази друга договаряща юрисдикция, или при условие че повече от определена част от имуществото на образуванието се състои от такова недвижимо имущество.

6. Страна може да запази правото:

- а) да не прилага алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби;
- б) да не прилага буква „а“ на алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби;
- в) да не прилага буква „б“ на алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби;
- г) да не прилага буква „а“ на алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредба от вида, описан в алинея 1, която включва период, който определя това дали съответният праг на стойността е изпълнен;
- д) да не прилага буква „а“ на алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредба от вида, описан в алинея 1, която се прилага за прехвърлянето на участия, различни от акции или дялове;
- е) да не прилага алинея 4 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които съдържат разпоредбите, описани в алинея 5.

7. Всяка страна, която не е направила резервата, описана в буква „а“ на алинея 6, уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванати ѝ данъчни спогодби съдържа разпоредба, описана в алинея 1, и ако това е така – номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Алинея 1 се прилага по отношение на разпоредба от обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е направила уведомление по отношение на тази разпоредба.

8. Всяка страна, която избере да приложи алинея 4, ще уведоми Депозитаря за своя избор. Алинея 4 се прилага по отношение на обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление. В този случай алинея 1 няма да се прилага по отношение на тази обхваната данъчна спогодба. В случай че страна не е направила резервата, описана в буква „е“ на алинея 6, и е направила резервата, описана в буква „а“ на алинея 6, това уведомление включва също списък на обхванатите ѝ данъчни спогодби, които съдържат разпоредба, описана в алинея 5, както и номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Когато всяка от договарящите юрисдикции е направила уведомление по отношение на разпоредба на обхваната

данъчна спогодба съгласно тази алинея или алинея 7, тази разпоредба се заменя от разпоредбите на алинея 4. В останалите случаи, алинея 4 заменя разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба само доколкото тези разпоредби са несъвместими с алинея 4.

Член 10 – Правило срещу злоупотреба във връзка с места на стопанска дейност, разположени в трети юрисдикции

1. Когато:

- а) предприятие на договаряща юрисдикция по обхванатата данъчна спогодба получава доход от другата договаряща юрисдикция и първата договаряща държава третира този доход като причислим към място на стопанска дейност на предприятието, разположено в трета юрисдикция; и
- б) печалбите, причислими към това място на стопанска дейност, са освободени от данък в първата договаряща юрисдикция,

облекченията съгласно обхванатата данъчна спогодба няма да се прилагат към който и да е елемент на доход, за който данъкът в третата юрисдикция е по-малко от 60 процента от данъка, който би бил наложен в първата договаряща юрисдикция върху този елемент на доход, ако това място на стопанска дейност беше разположено в първата договаряща юрисдикция. В този случай всеки доход, за който разпоредбите на тази алинея се прилагат, остава облагаем съгласно вътрешното законодателство на другата договаряща юрисдикция, независимо от всяка друга разпоредба на обхванатата данъчна спогодба.

2. Алинея 1 няма да се прилага, ако доходът, получен от другата договаряща юрисдикция, описан в алинея 1, е получен във връзка с или е съпътстващ активното извършване на стопанска дейност, осъществявана чрез мястото на стопанска дейност (различна от стопанската дейност по осъществяване, управление или просто държане на инвестиции за собствена сметка на предприятието, освен ако тази дейност не е банкова, застрахователна или дейност с ценни книжа, извършвана съответно от банка, застрахователна компания или регистриран дилър на ценни книжа).

3. Ако облекчения съгласно обхванатата данъчна спогодба са отказани съгласно алинея 1 по отношение на елемент на доход, получен от местно лице на договаряща юрисдикция, компетентният орган на другата договаряща юрисдикция може въпреки това да предостави облекчения по отношение на този елемент на доход, ако в отговор на искане на това местно лице определи, че предоставянето на тези облекчения е оправдано с оглед на причините, поради които това местно лице не е изпълнило изискванията на алинеи 1 и 2. Компетентният орган на договарящата юрисдикция, към която е отправено искане съгласно предходното изречение от местно лице на другата договаряща юрисдикция, се консултира с компетентния орган на тази друга договаряща юрисдикция преди да удовлетвори или отхвърли искането.

4. Алинеи от 1 до 3 се прилагат на мястото на или при липсата на разпоредби от обхваната данъчна спогодба, които отказват или ограничават облекчения, които иначе биха се предоставили на предприятие от договаряща юрисдикция, което получава доход от другата договаряща юрисдикция, който е причислим към място на стопанска дейност на предприятието, разположено в трета юрисдикция.

5. Страна може да запази правото:

- а) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби;
- б) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредбите, описани в алинея 4;
- в) да прилага този член само по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредбите, описани в алинея 4.

6. Всяка страна, която не е направила резервата, описана в букви „а“ или „б“ на алинея 5, уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванатите ѝ данъчни спогодби съдържа разпоредба, описана в алинея 4, и ако това е така – номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба, тази разпоредба се заменя от разпоредбите на алинеи от 1 до 3. В останалите случаи, алинеи от 1 до 3 заменят разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба само да степента, в която тези разпоредби са несъвместими с тези алинеи.

Член 11 – Прилагане на данъчните спогодби за ограничаване на правото на страна да облага с данък своите местни лица

1. Обхваната данъчна спогодба няма да засяга облагането на договаряща юрисдикция по отношение на своите местни лица, освен по отношение на облекченията, предоставени съгласно разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба:

- а) които изискват тази договаряща юрисдикция да предостави на предприятие на тази договаряща юрисдикция съответстваща или кореспондираща корекция, следваща първоначална корекция, направена от другата договаряща юрисдикция в съответствие с обхванатата данъчна спогодба, по отношение на размера на наложения данък в първата договаряща юрисдикция върху печалбите на място на стопанска дейност на предприятието или печалбите на свързано предприятие;
- б) които може да засегнат това как тази договаряща юрисдикция облага физическо лице, което е местно лице на тази договаряща юрисдикция, ако това физическо лице получава доход във връзка с услуги, оказани на другата договаряща юрисдикция или политическо подразделение, орган на местна власт или друг неин подобен орган;

- в) които може да засегнат как тази договаряща юрисдикция облага физическо лице, което е местно лице на тази договаряща юрисдикция, ако това физическо лице е също и студент, стажант или учител, професор, преподавател, инструктор, изследовател или академичен сътрудник, който отговаря на условията на обхванатата данъчна спогодба;
- г) които изискват тази договаряща юрисдикция да предостави данъчен кредит или освобождаване от данък на местни лица на тази договаряща юрисдикция по отношение на дохода, който другата договаряща юрисдикция може да облага с данък в съответствие с обхванатата данъчна спогодба (включително печалби, които са причислими към място на стопанска дейност, разположено в другата договаряща юрисдикция, в съответствие с обхванатата данъчна спогодба);
- д) които защитават местни лица на тази договаряща юрисдикция от определени практики на дискриминационно облагане с данъци от тази договаряща юрисдикция;
- е) които разрешават местните лица на тази договаряща юрисдикция да поискат от компетентните органи на тази или на която и да е от двете договарящи юрисдикции да разгледат случаи на облагане с данъци, което не е в съответствие с обхванатата данъчна спогодба;
- ж) които може да засегнат това как тази договаряща юрисдикция облага с данъци физическо лице, което е местно лице на тази договаряща юрисдикция, когато това физическо лице е член на дипломатическа мисия, правителствена мисия или консулска служба на другата договаряща държава;
- з) които предвиждат, че пенсии или други плащания, направени съгласно социално-осигурителното законодателство на другата договаряща юрисдикция, се облагат само в тази друга договаряща юрисдикция;
- и) които предвиждат, че пенсии и подобни плащания, анюитети, плащания за издръжка или други подпомагащи плащания, възникващи в другата договаряща юрисдикция, се облагат само в тази друга договаряща юрисдикция; или
- к) които по друг начин изрично ограничават правото на договаряща юрисдикция да облага с данъци своите местни лица или предвиждат изрично, че договарящата юрисдикция, в която възниква елемент на доход, има изключителното право да облага с данък този елемент на доход.

2. Алинея 1 се прилага на мястото на или при липсата на разпоредби от обхванатата данъчна спогодба, които предвиждат, че обхванатата данъчна спогодба няма да засегне облагането с данъци на местните лица на договаряща юрисдикция.

3. Страна може да запази правото:

- а) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби;
- б) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредбите, описани в алинея 2.

4. Всяка страна, която не е направила резервата, описана в букви „а“ или „б“ на алинея 3, уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванатите ѝ данъчни спогодби съдържа разпоредбата, описана в алинея 2, и ако това е така – номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба, тази разпоредба се заменя от разпоредбите на алинея 1. В останалите случаи, алинея 1 заменя разпоредбите на обхваната данъчна спогодба само до степента, в която тези разпоредби са несъвместими с алинея 1.

ЧАСТ IV.

ИЗБЯГВАНЕ НА СТАТУТА НА МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

Член 12 – Изкуствено избягване на статута на място на стопанска дейност чрез комисионерски споразумения и подобни стратегии

1. Независимо от разпоредбите на обхваната данъчната спогодба, които дефинират термина „място на стопанска дейност“, и като се има предвид алинея 2, когато лице осъществява дейност в договаряща юрисдикция по обхваната данъчна спогодба за предприятие и като действа по този начин обичайно сключва договори или обичайно има съществена роля, водеща до сключването на договори, които са сключвани рутинно без съществени изменения от предприятието, и тези договори са:

- а) от името на предприятието; или
- б) за прехвърлянето на собственост върху или за предоставяне правото на ползване на имущество, притежавано от това предприятие, или за което това предприятие има право на ползване; или
- в) за предоставянето на услуги от това предприятие,

се счита, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази договаряща юрисдикция по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако тези дейности, ако бяха извършени от предприятието чрез определено място на дейност, разположено в тази договаряща юрисдикция, не биха довели до това да се счита, че това определено място на дейност формира място на стопанска дейност съгласно дефиницията за място на стопанска дейност, включена в обхванатата данъчна спогодба (както може да е изменена от тази Конвенция).

2. Алинея 1 няма да се прилага, когато лице, действащо в договаряща юрисдикция по обхваната данъчна спогодба за предприятие от другата договаряща юрисдикция, извършва стопанска дейност в първата договаряща юрисдикция като представител с независим статут и действа за предприятието в обичайните граници на тази дейност. Когато обаче лице действа изцяло или почти изцяло за сметка на едно или повече предприятия, с които то е тясно свързано, това лице няма да се счита, че е представител с независим статут по смисъла на тази алинея по отношение на всяко такова предприятие.

- 3.
- а) Алинея 1 се прилага на мястото на разпоредби от обхваната данъчна спогодба, които описват условията съгласно които предприятие се счита, че има място на стопанска дейност в договаряща юрисдикция (или лице ще се счита за място на стопанска дейност в договаряща юрисдикция) по отношение на дейност, която лице, различно от представител с независим статут, извършва за предприятието, но само до степента в която тези разпоредби уреждат ситуацията, в които това лице има и обичайно упражнява правото да сключва договори в тази договаряща юрисдикция от името на предприятието.
 - б) Алинея 2 се прилага на мястото на разпоредби от обхваната данъчна спогодба, които предвиждат, че предприятие няма да се счита, че има място на стопанска дейност в договаряща юрисдикция по отношение на

дейност, която представител с независим статут извършва за предприятието.

4. Страна може да запази правото да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби.

5. Всяка страна, която не е направила резервата, описана в алинея 4, уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванатите ѝ данъчни спогодби съдържа разпоредба, описана в буква „а“ на алинея 3, както и номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Алинея 1 се прилага по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е направила уведомление по отношение на тази разпоредба.

6. Всяка страна, която не е направила резервата, описана в алинея 4, уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванатите ѝ данъчни спогодби съдържа разпоредба, описана в буква „б“ на алинея 3, както и номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Алинея 2 се прилага по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление по отношение на тази разпоредба.

Член 13 – Изкуствено избягване статута на място на стопанска дейност чрез изключване на определени дейности

1. Страна може да избере да приложи алинея 2 (Опция А) или алинея 3 (Опция Б) или да не приложи опция.

Опция А

2. Независимо от разпоредбите на обхваната данъчна спогодба, които дефинират термина „място на стопанска дейност“, се счита, че терминът „място на стопанска дейност“ не включва:

- а) данъчна спогодба (преди изменението с тази Конвенция), като дейности, които се счита, че не съставляват място на стопанска дейност, независимо дали това изключение от статута на място на стопанска дейност е в зависимост от това дали дейностите са с подготвителен или спомагателен характер;
- б) поддържането на определено място на дейност единствено с цел извършване на дейност за предприятието, която не е описана в буква „а“;
- в) поддържането на определено място на дейност единствено с цел осъществяването на което и да е съчетание от посочените в букви „а“ и „б“ дейности,

при условие, че тази дейност, или в случая на буква „в“, цялостната дейност на това определено място на дейност, е с подготвителен или спомагателен характер.

Опция Б

3. Независимо от разпоредбите на обхваната данъчна спогодба, които дефинират термина „място на стопанска дейност“, се счита, че терминът „място на стопанска дейност“ не включва:

- а) дейностите, изрично изброени в обхванатата данъчна спогодба (преди изменението с тази Конвенция) като дейности, които се счита, че не съставляват място на стопанска дейност, независимо дали това изключение от статута на място на стопанска дейност е в зависимост от това дали дейностите са с подготвителен или спомагателен характер, освен доколкото съответната разпоредба на обхванатата данъчна спогодба изрично предвижда, че определена дейност не съставлява място на стопанска дейност, при условие че тази дейност е от подготвителен или спомагателен характер;
- б) поддържането на определено място на дейност единствено с цел извършване на дейност за предприятието, която не е описана в буква „а“, при условие че тази дейност е от подготвителен или спомагателен характер;
- в) поддържането на определено място на дейност единствено с цел осъществяването на което и да е съчетание от посочените в букви „а“ и „б“ дейности, при условие че цялостната дейност на това определено място на дейност, произлизаща от това съчетание, е с подготвителен или спомагателен характер.

4. Разпоредба на обхваната данъчна спогодба (както може да бъде изменена от алинеи 2 или 3), която изброява определени дейности, които се считат, че не съставляват място на стопанска дейност, не се прилага към определено място на дейност, което е използвано или поддържано от предприятие, ако същото предприятие или тясно свързано предприятие извършва стопанска дейност на същото място или на друго място в същата договаряща юрисдикция и:

- а) това място или друго място съставлява място на стопанска дейност за предприятието или за тясно свързаното предприятие съгласно разпоредбите на обхваната данъчна спогодба, дефиниращи място на стопанска дейност; или
- б) цялостната дейност, произлизаща от съчетанието на дейностите, извършвани от двете предприятия на същото място или от същото предприятие или тясно свързаните предприятия на двете места, не е от подготвителен или спомагателен характер,

при условие че стопанските дейности, извършени от двете предприятия на същото място или от същото предприятие или тясно свързаните предприятия на двете места, съставляват допълващи се функции, които са част от цялостен стопански процес.

5. а) Алинеи 2 или 3 се прилагат на мястото на съответните части на разпоредбите на обхваната данъчна спогодба, които изброяват определени дейности, които се счита, че не съставляват място на стопанска дейност, дори ако дейността се извършва чрез определено място на дейност (или разпоредби на обхваната данъчна спогодба, които действат по подобен начин).
- б) Алинея 4 се прилага към разпоредбите на обхваната данъчна спогодба (както могат да бъдат изменени от алинеи 2 или 3), които изброяват определени дейности, които се счита, че не съставляват място на стопанска дейност, дори ако дейността се извършва чрез определено място на дейност (или разпоредби на обхваната данъчна спогодба, които действат по подобен начин).
6. Страна може да запази правото:
- а) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби;
- б) да не прилага алинея 2 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които изрично предвиждат, че изброените определени дейности се счита, че не съставляват място на стопанска дейност само ако всяка от дейностите е от подготвителен или спомагателен характер;
- в) да не прилага алинея 4 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби.
7. Всяка страна, която избере да приложи опция съгласно алинея 1, уведомява Депозитаря за своя избор на опция. Това уведомление също включва списък с обхванатите ѝ данъчни спогодби, които съдържат разпоредба, описана в буква „а“ на алинея 5, както и номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Опция се прилага по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е избрала да приложи същата опция и е направила такова уведомление по отношение на тази разпоредба.
8. Всяка страна, която не е направила резервата, описана в букви „а“ или „в“ на алинея 6 и не е избрала да приложи опция съгласно алинея 1, уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванатите ѝ данъчни спогодби съдържа разпоредба, описана в буква „б“ на алинея 5, както и номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Алинея 4 се прилага по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е направила уведомление по отношение на тази разпоредба съгласно тази алинея или алинея 7.

Член 14 – Разделяне на договори

1. Единствено за целите на определяне на това дали е надвишен периодът (или периодите), посочен в разпоредба на обхваната данъчна спогодба, която предвижда период (или периоди) от време, след който определени проекти или дейности съставляват място на стопанска дейност:

- а) когато предприятие на договаряща юрисдикция извършва дейности в другата договаряща юрисдикция на място, което съставлява строителна площадка, строителен или монтажен обект или друг определен обект, посочен в съответната разпоредба на обхванатата данъчна спогодба, или извършва дейности по надзор или консултации във връзка с такова място, в случаите на разпоредба на обхваната данъчна спогодба, която се отнася към тези дейности, и тези дейности се извършват през един или повече периоди от време, които общо надвишават 30 дни, без да надвишат периода или периодите, посочени в съответната разпоредба на обхванатата данъчна спогодба; и
- б) когато свързани дейности се извършват в тази друга договаряща юрисдикция на (или, когато съответна разпоредба на обхванатата данъчна спогодба се прилага за дейности по надзор или консултации, във връзка със) същата строителна площадка, строителен или монтажен обект или друго място, определено в съответната разпоредба на обхванатата данъчна спогодба, през различни периоди от време, всеки надвишаващ 30 дни, от едно или повече предприятия, които са тясно свързани с първото предприятие,

тези различни периоди от време ще бъдат добавяни към общия период, през който първото предприятие е извършвало дейности на тази строителна площадка, строителен или монтажен обект или друго място, определено в съответната разпоредба на обхванатата данъчна спогодба.

2. Алинея 1 се прилага на мястото на или при липсата на разпоредби от обхваната данъчна спогодба, доколкото тези разпоредби касаят разделянето на договори на множество части, за да се избегне прилагането на период или периоди от време във връзка със съществуването на място на стопанска дейност за определените проекти или дейности, описани в алинея 1.

3. Страна може да запази правото:

- а) да не прилага целия този член по отношение на обхванатите ѝ данъчни спогодби;
- б) да не прилага целия този член по отношение на разпоредби от обхванатите ѝ данъчни спогодби, свързани с проучване или експлоатация на природни ресурси.

4. Всяка страна, която не е направила резервата, описана в буква „а“ на алинея 3, уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванатите ѝ данъчни спогодби съдържа

разпоредба, описана в алинея 2, която не е обект на резерва съгласно буква „б“ на алинея 3, и ако това е така – номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба, тази разпоредба се заменя от разпоредбите на алинея 1 до степента, предвидена в алинея 2. В останалите случаи, алинея 1 заменя разпоредбите на обхваната данъчна спогодба до степента, в която тези разпоредби са несъвместими с алинея 1.

Член 15 – Дефиниция на лице, тясно свързано с предприятие

1. За целите на разпоредбите на обхваната данъчна спогодба, които са изменени от алинея 2 на член 12 (Изкуствено избягване на статута на място на стопанска дейност чрез комисионерски споразумения и подобни стратегии), алинея 4 на член 13 (Изкуствено избягване на статута на място на стопанска дейност чрез изключване на определени дейности) или алинея 1 на член 14 (Разделяне на договори), лице е тясно свързано с предприятие, ако въз основа на всички относими факти и обстоятелства едното има контрол върху другото или и двете са под контрола на едни и същи лица или предприятия. Във всеки случай едно лице се счита за тясно свързано с предприятие, ако едното притежава, пряко или непряко, повече от 50 процента от участието в другото (или в случаите на дружество, повече от 50 процента от съвкупното право на глас и стойност на акциите или дяловете или участие в дружеството) или ако друго лице притежава, пряко или непряко, повече от 50 процента участие (или в случаите на дружество, повече от 50 процента от съвкупното право на глас и стойност на акциите или дяловете или участието в дружеството) в лицето и предприятието.

2. Страна, която е направила резервите, описани в алинея 4 на член 12 (Изкуствено избягване на статута на място на стопанска дейност чрез комисионерски споразумения и подобни стратегии), букви „а“ или „в“ на алинея 6 на член 13 (Изкуствено избягване на статута на място на стопанска дейност чрез изключване на определени дейности) и буква „а“ на алинея 3 на член 14 (Разделяне на договори), може да запази правото да не прилага този целия член по отношение на обхванатите ѝ данъчни спогодби, към които се прилагат тези резерви.

ЧАСТ V.

ПОДОБРЯВАНЕ НА РАЗРЕШАВАНЕТО НА СПОРОВЕ

Член 16 – Процедура за взаимно споразумение

1. Когато едно лице счита, че действията на едната или и на двете договарящи юрисдикции водят или ще доведат до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, това лице може, независимо от средствата за защита, предвидени във вътрешните законодателства на тези договарящи юрисдикции, да представи случая пред компетентния орган на която и да е от договарящите юрисдикции. Случаят трябва да бъде представен в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба.

2. Компетентният орган, ако счита, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, полага усилия да реши случая чрез взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща юрисдикция с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие с обхванатата данъчна спогодба. Всяко постигнато споразумение се прилага независимо от сроковете, предвидени във вътрешните законодателства на договарящите юрисдикции.

3. Компетентните органи на договарящите юрисдикции полагат усилия да разрешат чрез взаимно споразумение всякакви затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на обхванатата данъчна спогодба. Те също така могат да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане в случаи, които не са предвидени в обхванатата данъчна спогодба.

4. а) i) Първото изречение на алинея 1 се прилага на мястото на или при липсата на разпоредби от обхванатата данъчна спогодба (или нейни части), които предвиждат, че когато лице счита, че действията на едната или и на двете договарящи юрисдикции водят или ще доведат до данъчно облагане за това лице, несъответстващо на разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, това лице може, независимо от средствата за защита, предвидени във вътрешните законодателства на тези договарящи юрисдикции, да представи случая пред компетентния орган на договарящата юрисдикция, на която това лице е местно лице, включително и разпоредби, съгласно които, ако представеният от това лице случай попада в обхвата на разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, свързани с равенство в третирането въз основа на националност, случаят може да бъде представен пред компетентния орган на договарящата юрисдикция, на която това лице е национално лице.

ii) Второто изречение на алинея 1 се прилага на мястото на разпоредби от обхванатата данъчна спогодба, която предвижда, че случай, посочен в първото изречение на алинея 1, трябва да бъде представен в рамките на определен период, който е по-кратък от три години от първото уведомление за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба,

или при липсата на разпоредба на обхванатата данъчна спогодба, описваща период от време, в рамките на който случая трябва да бъде представен.

- б)
 - i) Първото изречение на алинея 2 се прилага при липсата на разпоредби на обхванатата данъчна спогодба, които предвиждат, че компетентният орган, пред който е представен случая от лицето, посочено в алинея 1, ще положи усилия, ако счита, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, да разреши случая чрез взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща юрисдикция с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие с обхванатата данъчна спогодба.
 - ii) Второто изречение на алинея 2 се прилага при липсата на разпоредби на обхванатата данъчна спогодба, предвиждащи че всяко постигнато споразумение се прилага независимо от сроковете, предвидени във вътрешните законодателства на договарящите юрисдикции.
- в)
 - i) Първото изречение на алинея 3 се прилага при липсата на разпоредби на обхванатата данъчна спогодба, които предвиждат, че компетентните органи на договарящите юрисдикции ще положат усилия да разрешат чрез взаимно споразумение всякакви затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на обхванатата данъчна спогодба.
 - ii) Второто изречение на алинея 3 се прилага при липсата на разпоредби на обхванатата данъчна спогодба, предвиждащи, че компетентните органи на договарящите юрисдикции може също да се консултират взаимно за избягване на двойното данъчно облагане в случаи, които не са предвидени в обхванатата данъчна спогодба.

5. Страна може да запази правото:

- а) да не прилага първото изречение на алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, въз основа на това, че има намерение да изпълни минималния стандарт за подобряване разрешаването на спорове съгласно пакета BEPS на ОИСР/Г-20 като гарантира, че по всяка от своите обхванати данъчни спогодби (различни от обхванатата данъчна спогодба, която разрешава на лице да представи случай пред компетентния органа на която и да е от договарящите юрисдикции), когато лице счита, че действията на едната или и на двете договарящи юрисдикции водят или ще доведат до данъчно облагане за това лице, несъответстващо на разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, това лице може, независимо от средствата за защита, предвидени във вътрешните

законодателства на тези договарящи юрисдикции, да представи случая пред компетентния орган на договарящата юрисдикция, на която това лице е местно лице или на която е национално лице, ако представеният от това лице случай се основава на разпоредба на обхваната данъчна спогодба, свързана с равенство в третирането въз основа на националност; и компетентният орган на тази договаряща юрисдикция ще осъществи процес по двустранно уведомяване или консултация с компетентния орган на другата договаряща юрисдикция за случаи, за които компетентният орган, пред който е представен случая, не счита възражението на данъкоплатеца за основателно;

- б) да не прилага второто изречение на алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които не предвиждат, че случаят, посочен в първото изречение на алинея 1, трябва да бъде представен в рамките на определен период от време, въз основа на това, че има намерение да изпълни минималния стандарт за подобряване разрешаването на спорове съгласно пакета BEPS на ОИСП/Г-20 като гарантира, че за целите на всяка такава обхваната данъчна спогодба данъкоплатецът, посочен в алинея 1, има право да представи случая в рамките на период от поне три години от датата на първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо с разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба;
- в) да не прилага второто изречение на алинея 2 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби въз основа на това, че за целите на всички свои обхванати данъчни спогодби:
 - i) всяко постигнато споразумение чрез процедура за взаимно споразумение се прилага независимо от сроковете, предвидени във вътрешните законодателства на договарящите юрисдикции; или
 - ii) има намерение да изпълни минималния стандарт за подобряване разрешаването на спорове съгласно пакета BEPS на ОИСП/Г-20, като приеме в преговорите за сключване на двустранни данъчни спогодби разпоредба, която предвижда, че:
 - А) договарящите юрисдикции няма да правят корекции на печалбите, които са причислими към място на стопанска дейност на предприятие на една от договарящите юрисдикции след изтичането на период, за който има съгласие между двете договарящи юрисдикции, от края на данъчната година, в която печалбите биха били причислими към мястото на стопанска дейност (тази разпоредба няма да се прилага в случаите на измама, груба небрежност или умишлено неизпълнение); и
 - Б) договарящите юрисдикции няма да включват в печалбите на предприятие и съответно да облагат с данък печалби, които

биха възникнали за предприятието, но поради условията, посочени в разпоредба на обхванатата данъчна спогодба, отнасяща се до свързани предприятия, не са възникнали, след изтичането на период, за който има съгласие между двете договарящи юрисдикции, от края на данъчната година, в която печалбите биха възникнали за предприятието (тази разпоредба няма да се прилага в случаите на измама, груба небрежност или умишлено неизпълнение).

6. а) Всяка страна, която не е направила резервата, описана в буква „а“ на алинея 5, уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванатите ѝ данъчни спогодби съдържа разпоредба, описана в точка „i“ на буква „а“ на алинея 4, и ако това е така – номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Когато всяка от договарящите юрисдикции е направила уведомление по отношение на разпоредба на обхванатата данъчна спогодба, тази разпоредба се заменя от първото изречение на алинея 1. В останалите случаи, първото изречение на алинея 1 заменя разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба до степента, в която тези разпоредби са несъвместими с това изречение.
- б) Всяка страна, която не е направила резервата, описана в буква „б“ на алинея 5, уведомява Депозитаря за:
- i) списъка със своите обхванати данъчни спогодби, които съдържат разпоредба, която предвижда, че случаят, посочен в първото изречение на алинея 1, трябва да бъде представен в рамките на определен период от време, който е по-кратък три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, както и номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба; разпоредба на обхванатата данъчна спогодба се заменя от второто изречение на алинея 1, когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление по отношение на тази разпоредба; в останалите случаи, като се има предвид точка „ii“, второто изречение на алинея 1 заменя разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба само до степента, в която тези разпоредби са несъвместими с второто изречение на алинея 1;
 - ii) списъка със своите обхванати данъчни спогодби, които съдържат разпоредба, която предвижда, че случаят, посочен в първото изречение на алинея 1, трябва да бъде представен в рамките на определен период от време, който е поне три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо с разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, както и номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба;

второто изречение на алинея 1 не се прилага по отношение на обхваната данъчна спогодба, когато някоя от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление по отношение на тази обхваната данъчна спогодба.

в) Всяка страна уведомява Депозитаря за:

- i) списъка със своите обхванати данъчни спогодби, които не съдържат разпоредба, описана в точка „i” на буква „б“ на алинея 4; първото изречение на алинея 2 се прилага по отношение на обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е направила уведомление по отношение на тази обхваната данъчна спогодба;
- ii) в случаите на страна, която не е направила резервата, описана в буква „в“ на алинея 5, списъка със своите обхванати данъчни спогодби, които не съдържат разпоредба, описана в точка „ii” на буква „б“ на алинея 4; второто изречение на алинея 2 се прилага по отношение на обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е направила уведомление по отношение на тази обхваната данъчна спогодба.

г) Всяка страна уведомява Депозитаря за:

- i) списъка със своите обхванати данъчни спогодби, които не съдържат разпоредба, описана в точка „i” на буква „в“ на алинея 4; първото изречение на алинея 3 се прилага по отношение на обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление по отношение на тази обхваната данъчна спогодба;
- ii) списъка със своите обхванати данъчни спогодби, които не съдържат разпоредба, описана в точка „ii” на буква „в“ на алинея 4; второто изречение на алинея 3 се прилага по отношение на обхваната данъчна спогодба само когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление по отношение на тази обхваната данъчна спогодба.

Член 17 – Кореспондиращи корекции

1. Когато договаряща юрисдикция включва в печалбите на предприятие на тази договаряща юрисдикция – и съответно облага с данък – печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е обложено с данък в тази друга договаряща юрисдикция и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата договаряща държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга договаряща юрисдикция ще направи съответната корекция на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такава корекция се

вземат предвид другите разпоредби на обхванатата данъчна спогодба и компетентните органи на договарящите юрисдикции при необходимост се консултират един с друг.

2. Алинея 1 се прилага на мястото на или при липсата на разпоредба, която изисква от договаряща юрисдикция да направи съответната корекция на начисления от нея данък върху печалбите на предприятие на тази договаряща юрисдикция, когато другата договаряща юрисдикция включи тези печалби в печалбите на предприятие от тази друга договаряща юрисдикция и съответно обложи с данък тези печалби и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на тази друга договаряща юрисдикция, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия.

3. Страна може да запази правото:

- а) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, които вече съдържат разпоредба, описана в алинея 2;
- б) да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби въз основа на това, че при липсата на разпоредба, посочена в алинея 2, в своята обхваната данъчна спогодба:
 - i) ще направи съответната корекция, посочена в алинея 1; или
 - ii) компетентният ѝ орган ще положи усилия да разреши случая съгласно разпоредбите на обхваната данъчна спогодба, свързани с процедурата за взаимно споразумение;
- в) в случаите на страна, която е направила резерва съгласно точка „ii” на буква „в“ на алинея 5 на член 16 (Процедура за взаимно споразумение), да не прилага целия този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби въз основа на това, че в преговорите за сключване на двустранни данъчни спогодби ще приеме разпоредба от вида, съдържащ се в алинея 1, при условие че договарящите юрисдикции са постигнали споразумение за тази разпоредба и за разпоредбите, описани в точка „ii” на буква „в“ на алинея 5 на член 16 (Процедура за взаимно споразумение).

4. Всяка страна, която не е направила резерва, описана в алинея 3, уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванатите ѝ данъчни спогодби съдържа разпоредба, описана в алинея 2, и ако това е така – номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Когато всяка от договарящите юрисдикции е направила уведомление по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба, тази разпоредба се заменя от разпоредбите на алинея 1. В останалите случаи, алинея 1 заменя разпоредбите на обхваната данъчна спогодба до степента, в която тези разпоредби са несъвместими с алинея 1.

ЧАСТ VI.

АРБИТРАЖ

Член 18 – Избор за прилагане на Част VI

Страна може да избере да приложи тази Част по отношение на обхванатите ѝ данъчни спогодби и съответно уведомява Депозитаря. Тази Част се прилага по отношение на две договарящи юрисдикции във връзка с обхванатата данъчна спогодба само когато и двете договарящи юрисдикции са направили такова уведомление.

Член 19 – Задължителен обвързващ арбитраж

1. Когато:

- а) съгласно разпоредба на обхваната данъчна спогодба (както може да е изменена от алинея 1 на член 16 (Процедура за взаимно споразумение)), която предвижда, че лице може да представи случай пред компетентния орган на договаряща юрисдикция, когато това лице счита, че действията на едната или и на двете договарящи юрисдикции водят или ще доведат до данъчно облагане за това лице, несъответстващо на разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба (както може да е изменена от Конвенцията), лице е представило случай пред компетентния орган на договаряща юрисдикция въз основа на това, че действията на едната или и на двете договарящи юрисдикции са довели до данъчно облагане за това лице, несъответстващо на разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба (както може да е изменена от Конвенцията); и
- б) компетентните органи не могат да постигнат споразумение за разрешаване на този случай съгласно разпоредба на обхваната данъчна спогодба (както може да е изменена от алинея 2 на член 16 (Процедура за взаимно споразумение)), която предвижда, че компетентният орган полага усилия да разреши случая чрез взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща юрисдикция в рамките на период от две години, започващ на началната дата, посочена в алинея 8 или 9, според случая (освен ако преди изтичането на този период компетентните органи на договарящите юрисдикции са се съгласили на различен период от време по отношение на този случай и са уведомили за това споразумение лицето, което е представило случая),

всички неразрешени въпроси, възникващи от случая, се представят пред арбитраж, ако лицето писмено е поискало така, по начина, описан в тази Част, и в съответствие с правилата или процедурите, за които има съгласие между компетентните органи на договарящите юрисдикции в съответствие с разпоредбите на алинея 10.

2. Когато компетентен орган е спрял процедурата за взаимно споразумение, посочена в алинея 1, защото случай, по отношение на който един или повече въпроси са висящи пред съд или административен трибунал, периодът, предвиден в буква „б“ на алинея 1, спира да тече или до издаване на окончателното решение на съда или административния трибунал, или докато случаят е спрян или при оттеглянето му. В допълнение, когато лице, което е представило случай, и компетентен орган са се съгласили да се спре процедурата за взаимно споразумение, периодът от време, предвиден в буква „б“ на алинея 1, спира да тече до преустановяване на спирането.

3. Когато двата компетентни органа са постигнали съгласие, че лице, което е пряко засегнато от случая, не е успяло своевременно да предостави допълнителна съществена информация, поискана от някой от компетентните органи след началото на периода, предвиден в буква „б“ на алинея 1, периодът, предвиден в буква „б“ на алинея 1, се удължава за време, равно на периода, започващ от датата, до която е трябвало да предостави информацията, и завършващ на датата, на която тази информация е предоставена.

4. а) Арбитражното решение по отношение на въпросите, представени пред арбитраж, се прилага чрез взаимното споразумение, отнасящо се до случая, посочен в алинея 1. Арбитражното решение е окончателно.
- б) Арбитражното решение е обвързващо за двете договарящи юрисдикции, с изключение на следните случаи:
- i) когато лице, което е пряко засегнато от случая, не приеме взаимното споразумение, с което се прилага арбитражното решение. В тази ситуация случаят няма да бъде разглеждан повече от компетентните органи. Взаимното споразумение, с което се прилага арбитражното решение по случая, се счита за отхвърлено от лице, което е пряко засегнато от случая, ако което и да е лице, което е пряко засегнато от случая, не оттегли в рамките на 60 дни след датата, на която до това лице е изпратено уведомление за взаимното споразумение, всички въпроси, разрешени от това споразумение от разглеждане от съд или административен трибунал или по друг начин не прекрати всеки висящ съдебен или административен процес по отношение на тези въпроси по начин, съответстващ на това взаимно споразумение.
 - ii) когато окончателно решение на съд на една от договарящите юрисдикции постанови, че арбитражното решение е невалидно. В този случай се счита, че искането за арбитраж съгласно алинея 1 не е направено и арбитражният процес не е извършен (освен за целите на член 21 (Поверителност на арбитражното производство) и член 25 (Разходи за арбитражното производство)). В този случай може да бъде направено ново искане за арбитраж, освен ако компетентните органи се съгласят, че такова ново искане не трябва да бъде допуснато.
 - iii) ако лице, което е пряко засегнато от случая, оспори въпросите, които са разрешени във взаимното споразумение, с което се прилага арбитражното решение, пред съд или административен трибунал.

5. Компетентният орган, който е получил първоначалното искане за процедура за взаимно споразумение, както е описано в буква „а“ на алинея 1, в рамките на два календарни месеца от получаване на искането:

- а) изпраща уведомление до лицето, което е представило случая, че е получил искането; и
- б) изпраща уведомление за това искане, заедно с копие от искането, до компетентния орган на другата договаряща юрисдикция.

6. В рамките на три календарни месеца след като получи искането за процедура за взаимно споразумение (или негово копие от компетентния орган на другата договаряща юрисдикция), компетентният орган:

- а) уведомява лицето, което е представило случая, и другия компетентен орган, че е получил необходимата информация, за да разгледа случая по същество; или
- б) изисква допълнителна информация от това лице за тази цел.

7. Когато съгласно буква „б“ на алинея 6 единият или и двата компетентни органа са поискали от лицето, което е представило случая, допълнителна информация, която е необходима за разглеждане на случая по същество, компетентният орган, който е поискал допълнителната информация, в рамките на три календарни месеца от получаване на допълнителната информация от това лице, уведомява това лице и другия компетентен орган:

- а) за това, че е получил исканата информация; или
- б) за това, че част от поисканата информация все още липсва.

8. Когато нито един от компетентните органи не е поискал допълнителна информация съгласно буква „б“ на алинея 6, началната дата, посочена в алинея 1, е по-ранната от:

- а) датата, на която двата компетентни органа са уведомили лицето, което е представило случая, съгласно буква „а“ на алинея 6; и
- б) датата, която е три календарни месеца след уведомлението до компетентния орган на другата договаряща юрисдикция съгласно буква „б“ на алинея 5.

9. Когато допълнителна информация е била поискана съгласно буква „б“ на алинея 6, началната дата, посочена в алинея 1, е по-ранната от:

- а) последната дата, на която компетентните органи, които са поискали допълнителна информация, са уведомили лицето, което е представило случая, и другия компетентен орган съгласно буква „а“ на алинея 7; и
- б) датата, която е три календарни месеца след като и двата компетентни органа са получили от лицето, което е представило случая, цялата информация, поискана от който и да е компетентен орган.

Ако обаче единият или и двата компетентни органа изпратят уведомлението, посочено в буква „б“ на алинея 7, това уведомление се третира като искане за допълнителна информация съгласно буква „б“ на алинея 6.

10. Компетентните органи на договарящите юрисдикции уреждат чрез взаимно споразумение (в съответствие с члена от съответната обхваната данъчна спогодба, отнасящ се до процедурата за взаимно споразумение) начина на прилагане на разпоредбите, съдържащи се в тази Част, включително и минималната информация, необходима на всеки от компетентните органи да разгледа случая по същество. Такова споразумение се сключва преди датата, на която неразрешените въпроси по даден случай могат да бъдат представени за първи път пред арбитраж, и след това може да бъде изменяно от време на време.

11. За целите на прилагането на този член по отношение на обхванатите ѝ данъчни спогодби, страна може да запази правото да замени двегодишния период, посочен в буква „б“ на алинея 1, с тригодишен период.

12. Страна може да запази правото да прилага следните правила по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, независимо от другите разпоредби на този член:

- а) всеки неразрешен въпрос, възникващ от случай на процедура за взаимно споразумение, който иначе е в обхвата на арбитражния процес, предвиден в тази Конвенция, няма да бъде представен пред арбитраж, ако вече е постановено решение по този въпрос от съд или административен трибунал на която и да е от договарящите юрисдикции;
- б) ако по което и да е време след като искане за арбитраж е отправено и преди арбитражната комисия да е предоставила своето решение на компетентните органи на договарящите юрисдикции, е постановено решение, отнасящо се до въпроса, от съд или административен трибунал на една от договарящите юрисдикции, арбитражният процес се прекратява.

Член 20 – Назначаване на арбитри

1. Освен доколкото компетентните органи на договарящите юрисдикции не са договорили различни правила, алинеи от 2 до 4 се прилагат за целите на тази Част.

2. Следните правила ще ръководят назначаването на членовете на арбитражната комисия:

- а) арбитражната комисия се състои от трима членове с експертиза или опит по международни данъчни въпроси.
- б) всеки компетентен орган назначава един член на комисията в рамките на 60 дни от датата на искането за арбитраж съгласно алинея 1 на член 19

(Задължителен обвързващ арбитраж). В рамките на 60 дни от по-късното назначаване, така определените двама членове на комисията назначават трети член, който ще бъде председател на арбитражната комисия. Председателят няма да е гражданин или местно лице на някоя от договарящите юрисдикции.

- в) всеки член, назначен в арбитражната комисия, трябва да е безпристрастен и независим от компетентните органи, данъчните администрации и министерствата на финансите на договарящите юрисдикции, и от всички лица, които са пряко засегнати от случая (както и от техните консултанти) към момента на приемане на назначението, да поддържа своята безпристрастност и независимост по време на производството и за разумен срок от време след това да избягва поведение, което може да навреди на безпристрастността и независимостта на арбитрите по отношение на производството.

3. В случай че компетентният орган на договаряща юрисдикция не успее да назначи член на арбитражната комисия по начина и в сроковете, определени в алинея 2 или договорени между компетентните органи на договарящите юрисдикции, член ще бъде назначен от името на този компетентен орган от най-високото по ранг длъжностно лице от Центъра за данъчна политика и администрация на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, който не е гражданин на никоя от договарящите юрисдикции.

4. Ако двамата първоначални членове на арбитражната комисия не успеят да назначат председател по начина и в сроковете, определени в алинея 2 или договорени между компетентните органи на договарящите юрисдикции, председателят ще бъде назначен от най-високото по ранг длъжностно лице от Центъра за данъчна политика и администрация на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, който не е гражданин на никоя от договарящите юрисдикции.

Член 21 – Поверителност на арбитражното производство

1. Единствено за целите на прилагането на разпоредбите на тази Част и на разпоредбите на съответната обхваната данъчна спогодба и на вътрешните законодателства на договарящите юрисдикции, свързани с обмена на информация, поверителността и административното сътрудничество, членовете на арбитражната комисия и не повече от трима сътрудници на член (и потенциалните арбитри единствено до степенята да се провери дали отговарят на изискванията за арбитри) се считат за лица или органи, на които може да бъде разкрита информация. Информацията, получена от арбитражната комисия или потенциалните арбитри, и информацията, която компетентните органи получават от арбитражната комисия, се счита за информация,

която е обменяна съгласно разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, свързани с обmena на информация и административното сътрудничество.

2. Компетентните органи на договарящите юрисдикции гарантират, че членовете на арбитражната комисия и техните сътрудници се съгласяват писмено, преди да започнат участие в арбитражно производство, да третира всяка информация, свързана с арбитражното производство в съответствие със задълженията за поверителност и неразкриване, описани в разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, свързани с обmena на информация и административното сътрудничество, и съгласно приложимите закони на договарящите юрисдикции.

Член 22 – Разрешаване на случай преди приключване на арбитража

За целите на тази Част и на разпоредбите на съответната обхваната данъчна спогодба, които предвиждат разрешаване на случаи чрез взаимно споразумение, процедурата за взаимно споразумение, както и арбитражното производство, се прекратява по отношение на случай, ако по което и да е време след като искане за арбитраж е отправено и преди арбитражната комисия да е предоставила своето решение на компетентните органи на договарящите юрисдикции:

- а) компетентните органи на договарящите юрисдикции постигнат взаимно споразумение за разрешаване на случая; или
- б) лицето, което е представило случая, оттегли искането за арбитраж или искането за процедура за взаимно споразумение.

Член 23 – Вид на арбитражния процес

1. Освен доколкото компетентните органи на договарящите юрисдикции не са договорили различни правила, следните правила се прилагат по отношение на арбитражното производство, предвидено в тази Част:

- а) след като случай е представен пред арбитраж, компетентните органи на всяка от договарящите юрисдикции представят на арбитражната комисия до дата, уговорена между страните, предложение за решение на всички неразрешени въпроси по случая (взимайки предвид всички сключени преди това споразумения по случая между компетентните органи на договарящите юрисдикции). Предложението за решение е ограничено до определянето на конкретни парични суми (например на доходи или разходи) или, когато е посочено, максималния размер на данъка, наложен в съответствие с обхванатата данъчна спогодба, за всяка корекция или подобен въпрос по случая. За случай, по който компетентните органи на договарящите юрисдикции не са могли да постигнат споразумение по въпрос, отнасящ се до условията за прилагане на разпоредба на

съответната обхваната данъчна спогодба (наричан по-нататък „принципен въпрос“), например за това дали физическо лице е местно лице или дали съществува място на стопанска дейност, компетентните органи могат да изпратят алтернативно предложение за решение по отношение на въпроси, определянето на които е в зависимост от разрешаването на принципните въпроси.

- б) компетентният орган на всяка договаряща юрисдикция може също да представи писмено становище за разглеждане от арбитражната комисия. Всеки компетентен орган, който представи предложение за решение или писмено становище, предоставя копие и на другия компетентен орган до датата, на която предложеното решение или писмено становище е трябвало да бъдат представени. Всеки компетентен орган може също да представи пред арбитражната комисия до дата, уговорена между страните, отговор на предложеното решение и писмено становище, представени от другия компетентен орган. Копие на всеки отговор се предоставя на другия компетентен орган до датата, на която отговорът е трябвало да бъде представен.
- в) арбитражната комисия избира като свое решение едно от предложените решения на случая, представени от компетентните органи по отношение на всеки от въпросите и всеки от принципните въпроси, и не включва мотиви или други обяснения на решението. Арбитражното решение се приема с обикновено мнозинство на членовете на комисията. Арбитражната комисия предоставя в писмена форма своето решение на компетентните органи на договарящите юрисдикции. Арбитражното решение няма силата на прецедент.

2. За целите на прилагането на този член по отношение на обхванатите ѝ данъчни спогодби, страна може да запази правото да не прилага алинея 1 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби. В този случай, освен доколкото компетентните органи на договарящите юрисдикции не са договорили различни правила, следните правила се прилагат по отношение на арбитражното производство:

- а) след като случай е представен пред арбитраж, компетентните органи на всяка договаряща юрисдикция предоставят всяка информация, която може да е необходима за арбитражното решение, на всеки от членовете на комисията без необосновано забавяне. Освен ако компетентните органи на договарящите юрисдикции не са договорили друго, всяка информация, която не е била на разположение и на двата компетентни органа преди искането за арбитраж да е получено от всеки от тях, няма да бъде взета предвид за целите на решението.
- б) арбитражната комисия решава въпросите, представени пред арбитраж в съответствие с приложимите разпоредби на обхванатата данъчна спогодба, както и, като се имат предвид тези разпоредби, разпоредбите на

вътрешните законодателства на договарящите юрисдикции. Членовете на комисията също така вземат предвид всеки друг източник, който компетентните органи на договарящите юрисдикции могат изрично да определят чрез взаимно споразумение.

- в) арбитражното решение се изпраща на компетентните органи на договарящите юрисдикции в писмена форма и посочва източниците на правото, на които се основава, и аргументите, довели до този резултат. Арбитражното решение се приема с обикновено мнозинство на членовете на комисията. Арбитражното решение няма силата на прецедент.

3. Страна, която не е направила резервата, описана в алинея 2, може да запази правото да не прилага предходните алинеи на този член по отношение на своите обхванати данъчни спогодби със страни, които са направили такава резерва. В този случай компетентните органи на договарящите юрисдикции по всяка такава обхваната данъчна спогодба полагат усилия да постигнат споразумение за вида на арбитражния процес, който ще се прилага по отношение на тази обхваната данъчна спогодба. Докато не бъде постигнато такова споразумение, член 19 (Задължителен обвързващ арбитраж) няма да се прилага по отношение на такава обхваната данъчна спогодба.

4. Страна също може да избере да приложи алинея 5 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби и съответно уведомява Депозитаря. Алинея 5 се прилага по отношение на две договарящи юрисдикции във връзка с обхваната данъчна спогодба, когато всяка от договарящите юрисдикции е направила такова уведомление.

5. Преди започването на арбитражното производство компетентните органи на договарящите юрисдикции по обхваната данъчна спогодба гарантират, че всяко лице, което е представило случая, и неговите консултанти, се съгласяват в писмена форма да не разкриват на което и да е друго лице всяка информация, получена в хода на арбитражното производство от компетентните органи или от арбитражната комисия. Процедурата за взаимно споразумение съгласно обхванатата данъчна спогодба, както и арбитражното производство съгласно тази Част, се прекратяват по отношение на случая, ако по което и да е време след като искане за арбитраж е отправено и преди арбитражната комисия да е предоставила своето решение на компетентните органи на договарящите юрисдикции, лице, което е представило случая, или някой от консултантите на това лице, съществено наруши това съгласие.

6. Независимо от алинея 4, страна, която не избере да приложи алинея 5, може да запази правото да не приложи алинея 5 по отношение на една или повече посочени обхванати данъчни спогодби или по отношение на всички свои обхванати данъчни спогодби.

7. Страна, която избере да приложи алинея 5, може да запази правото да не приложи тази Част по отношение на всички обхванати данъчни спогодби, за които другата договаряща юрисдикция направи резерва съгласно алинея 6.

Член 24 – Споразумение за различно разрешаване

1. За целите на прилагането на тази Част по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, страна може да избере да приложи алинея 2 и съответно уведомява Депозитаря. Алинея 2 се прилага по отношение на две договарящи юрисдикции във връзка с обхваната данъчна спогодба само когато и двете договарящи юрисдикции са направили такова уведомление.
2. Независимо от алинея 4 на член 19 (Задължителен обвързващ арбитраж), арбитражно решение съгласно тази Част няма да е обвързващо за договарящите юрисдикции по обхваната данъчна спогодба и няма да бъде изпълнено, ако компетентните органи на договарящите юрисдикции се споразумеят за различно разрешаване на всички нерешени въпроси в срок от три календарни месеца от получаване на арбитражното решение.
3. Страна, която избере да приложи алинея 2, може да запази правото да приложи алинея 2 само по отношение на своите обхванати данъчни спогодби, за които се прилага алинея 2 на член 23 (Вид на арбитражния процес).

Член 25 – Разноски за арбитражното производство

В арбитражно производство съгласно тази Част, възнагражденията и разноските на членовете на арбитражната комисия, както и всички разходи, понесени във връзка с арбитражното производство от договарящите юрисдикции, се понасят от договарящите юрисдикции по начин, договорен чрез взаимно споразумение между компетентните органи на договарящите юрисдикции. При липсата на такова споразумение всяка договаряща юрисдикция понася своите собствени разноски и тези на своите назначени членове на комисията. Разноските за председател на арбитражната комисия и други разноски, свързани с провеждането на арбитражното производство, се понасят от договарящите юрисдикции поравно.

Член 26 – Съвместимост

1. Като се има предвид член 18 (Избор за прилагане на Част VI), разпоредбите на тази Част се прилагат на мястото на или при липсата на разпоредби на обхваната данъчна спогодба, които предвиждат арбитраж за неразрешени въпроси, възникващи от случай на процедура за взаимно споразумение. Всяка страна, която избере да приложи тази Част, уведомява Депозитаря за това дали всяка от обхванатите ѝ данъчни спогодби, различни от тези, които са в обхвата на резервата съгласно алинея 4, съдържат такава разпоредба и ако това е така, номера на члена и алинеята на всяка такава разпоредба. Когато две договарящи юрисдикции са направили уведомление по отношение на разпоредба на обхваната данъчна спогодба, тази разпоредба се заменя от разпоредбите на тази Част между тези договарящи юрисдикции.

2. Всеки нерешен въпрос, възникващ от случай на процедура за взаимно споразумение, иначе попадащ в обхвата на арбитражния процес, предвиден в тази Част, няма да бъде представен пред арбитраж, ако въпросът попада в обхвата на случай, по отношение на който арбитражна комисия или подобен орган са свиквани по-рано в съответствие с двустранна или многостранна конвенция, която предвижда задължителен обвързващ арбитраж на нерешени въпроси, възникващи от случай на процедура за взаимно споразумение.

3. Като се има предвид разпоредбата на алинея 1, нищо в тази Част няма да засегне изпълнението на по-широки задължения по отношение на арбитража на неразрешени въпроси, възникващи в контекста на процедура за взаимно споразумение, съгласно други конвенции, по които договарящите юрисдикции са или ще станат страни.

4. Страна може да запази правото да не приложи тази Част по отношение на една или повече посочени обхванати данъчни спогодби (или по отношение на всички свои обхванати данъчни спогодби), които вече предвиждат задължителен обвързващ арбитраж на нерешени въпроси, възникващи от случай на процедура за взаимно споразумение.

ЧАСТ VII.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 27 – Подписване и ратификация, приемане или одобрение

1. Тази Конвенция е открита за подписване от 31 Декември 2016 г. от:

- а) всички държави;
- б) Гърнси (Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия); остров Ман (Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия); Джърси (Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия); и

- в) всяка друга юрисдикция, оправомощена да стане страна по силата на решение с консенсус от страните и подписалите страни.
2. Тази Конвенция подлежи на ратификация, приемане или одобрение.

Член 28 – Резерви

1. Като се има предвид алинея 2, не могат да бъдат правени резерви по тази Конвенция, освен тези, които са изрично разрешени от:

- а) алинея 5 на член 3 (Прозрачни образувания);
- б) алинея 3 на член 4 (Образувания, които са местни лица на повече от една юрисдикция);
- в) алинеи 8 и 9 на член 5 (Прилагане на методите за избягване на двойно данъчно облагане);
- г) алинея 4 на член 6 (Цел на обхванатата данъчна спогодба);
- д) алинеи 15 и 16 на член 7 (Предотвратяване на злоупотребата с данъчни спогодби);
- е) алинея 3 на член 8 (Транзакции за прехвърляне на дивиденди);
- ж) алинея 6 на член 9 (Печалби от прехвърляне на акции или дялове или участия в образувания, които придобиват своята стойност основно от недвижимо имущество);
- з) алинея 5 на член 10 (Правило срещу злоупотреба във връзка с места на стопанска дейност, разположени в трети юрисдикции);
- и) алинея 3 на член 11 (Прилагане на данъчните спогодби за ограничаване на правото на страна да облага с данък своите местни лица);
- к) алинея 4 на член 12 (Искуствено избягване на статута на място на стопанска дейност чрез комисионерски споразумения и подобни стратегии);
- л) алинея 6 на член 13 (Искуствено избягване статута на място на стопанска дейност чрез изключване на определени дейности);
- м) алинея 3 на член 14 (Разделяне на договори);
- н) алинея 2 на член 15 (Дефиниция на лице, тясно свързано с предприятие);
- о) алинея 5 на член 16 (Процедура за взаимно споразумение);
- п) алинея 3 на член 17 (Кореспондиращи корекции);

- р) алинеи 11 и 12 на член 19 (Задължителен обвързващ арбитраж);
 - с) алинеи 2, 3, 6 и 7 на член 23 (Вид на арбитражния процес);
 - т) алинея 3 на член 24 (Споразумение за различно разрешаване);
 - у) алинея 4 на член 26 (Съвместимост);
 - ф) алинеи 6 и 7 на член 35 (Влизане в действие); и
 - х) алинея 2 на член 36 (Влизане в действие на Част VI).
2. а) Независимо от алинея 1, страна, която съгласно член 18 (Избор за прилагане на Част VI) избере да приложи Част VI (Арбитраж), може да формулира една или повече резерви по отношение на обхвата на случаите, които подлежат на арбитраж съгласно разпоредбите на Част VI (Арбитраж). За страна, която съгласно член 18 (Избор за прилагане на Част VI) избере да приложи Част VI (Арбитраж), след като стане страна по тази Конвенция, резервите по тази буква се правят едновременно с уведомлението на тази страна до Депозитаря съгласно член 18 (Избор за прилагане на Част VI).
- б) Резерви, направени съгласно буква „а“, са обект на приемане. Резерва, направена съгласно буква „а“, се счита за приета от страна, ако тя не е уведомила Депозитаря, че възразява срещу резервата до края на период от дванадесет календарни месеца, започващ на по-късната от датата на уведомлението за резервата от Депозитаря или от датата, на която тя депозира своите инструменти за ратификация, приемане или одобрение. За страна, която съгласно член 18 (Избор за прилагане на Част VI) избере да приложи Част VI (Арбитраж) след като стане страна по тази Конвенция, възражения по предходни резерви от други страни съгласно буква „а“ могат да бъдат направени към момента на уведомлението на тази страна до Депозитаря съгласно член 18 (Избор за прилагане на Част VI). Когато страна възрази срещу резерва, направена съгласно буква „а“, цялата Част VI няма да се прилага между възразяващата страна и страната, направила резервата.
3. Освен ако изрично не е предвидено друго в съответните разпоредби на тази Конвенция, резерва, направена съгласно алинея 1 или 2:
- а) изменя разпоредбите на тази Конвенция, към които се отнася резервата, за страната, направила резервата, в отношенията ѝ с друга страна, до степента на резервата; и
 - б) изменя тези разпоредби в същата степен за другата страна в отношенията ѝ със страната, направила резервата.
4. Резервите, приложими към обхванати данъчни спогодби, сключени от или от името на юрисдикция или територия, за чиито международни отношения е отговорна

страна, когато тази юрисдикция или територия не е страна по Конвенцията съгласно букви „б“ или „в“ на алинея 1 на член 27 (Подписване и ратификация, приемане или одобрение), се правят от отговорната страна и могат да бъдат различни от резервите, направени от тази страна по отношение на обхванатите ѝ данъчни спогодби.

5. Резерви се правят по време на подписването или депозирането на инструмента за ратификация, приемане или одобрение, като се имат предвид разпоредбите на алинеи 2, 6 и 9 на този член и алинея 5 на член 29 (Уведомления). Независимо от това, страна, която съгласно член 18 (Избор за прилагане на Част VI) избере да приложи Част VI (Арбитраж) след като стане страна по тази Конвенция, резервите, описани в букви „р“, „с“, „т“ и „у“ на алинея 1 на този член, се правят едновременно с уведомлението на тази страна до Депозитаря съгласно член 18 (Избор за прилагане на Част VI).

6. Ако към момента на подписване са направени резерви, те следва да бъдат потвърдени при депозирането на инструмента за ратификация, приемане или одобрение, освен ако документът, съдържащ резервите изрично предвижда, че трябва да бъде считан за окончателен, като се имат предвид разпоредбите на алинеи 2, 5 и 9 на този член и алинея 5 на член 29 (Уведомления).

7. Ако по време на подписването не са направени резерви, временен списък с очакваните резерви се предоставя на Депозитаря към този момент.

8. За резервите, направени съгласно всяка от следните разпоредби, трябва да бъде предоставен списък със спогодбите, за които има уведомление съгласно точка „ii“ на буква „а“ на алинея 1 на член 2 (Тълкуване на термините), и които са в обхвата на резервата, така както е описано в съответната разпоредба (и в случаите на резерви съгласно някоя от следните разпоредби, различни от тези, изброени в букви „в“, „г“ и „о“, номера на члена и алинеята на всяка съответна разпоредба):

- а) букви „б“, „в“, „г“, „д“ и „ж“ на алинея 5 на член 3 (Прозрачни образувания);
- б) букви „б“, „в“ и „г“ на алинея 3 на член 4 (Образувания, които са местни лица на повече от една юрисдикция);
- в) алинеи 8 и 9 на член 5 (Прилагане на методите за избягване на двойно данъчно облагане);
- г) алинея 4 на член 6 (Цел на обхванатата данъчна спогодба);
- д) букви „б“ и „в“ на алинея 15 на член 7 (Предотвратяване на злоупотребата с данъчни спогодби);
- е) точки „i“, „ii“ и „iii“ на буква „б“ на алинея 3 на член 8 (Транзакции за прехвърляне на дивиденди);

- ж) букви „г“, „д“ и „е“ на алинея 6 на член 9 (Печалби от прехвърляне на акции или дялове или участия в образувания, които придобиват своята стойност основно от недвижимо имущество);
- з) букви „б“ и „в“ на алинея 5 на член 10 (Правило срещу злоупотреба във връзка с места на стопанска дейност, разположени в трети юрисдикции);
- и) буква „б“ на алинея 3 на член 11 (Прилагане на данъчните спогодби за ограничаване на правото на страна да облага с данък своите местни лица);
- к) буква „б“ на алинея 6 на член 13 (Изкуствено избягване статута на място на стопанска дейност чрез изключване на определени дейности);
- л) буква „б“ на алинея 3 на член 14 (Разделяне на договори);
- м) буква „б“ на алинея 5 на член 16 (Процедура за взаимно споразумение);
- н) буква „а“ на алинея 3 на член 17 (Кореспондиращи корекции);
- о) алинея 6 на член 23 (Вид на арбитражния процес); и
- п) алинея 4 на член 26 (Съвместимост).

Резервите, описани в букви от „а“ до „п“ по-горе, няма да се прилагат към обхваната данъчна спогодба, която не е включена в списъка, описан в тази алинея.

9. Всяка страна, която е направила резерва в съответствие с алинеи 1 и 2, може по всяко време да я оттегли или замени с по-ограничена резерва посредством уведомление до Депозитаря. Тази страна ще направи и допълнителни уведомления съгласно алинея 6 на член 29 (Уведомления), които може да са необходими като резултат от оттеглянето или замяната на резервата. Като се има предвид алинея 7 на член 35 (Влизане в действие), оттеглянето или замяната имат действие:

- а) по отношение на обхваната данъчна спогодба само за държавите или юрисдикциите, които са страна по Конвенцията, когато уведомлението за оттегляне или замяна на резервата е получено от Депозитаря:
 - i) за резерви по отношение на разпоредби, свързани с данъци, удържани при източника, когато събитието, водещо до възникването на тези данъци, се случи на или след 1 януари на годината, следваща изтичането на период от шест календарни месеца, започващ от датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за оттегляне или замяна на резервата; и
 - ii) за резерви по отношение на всички други разпоредби, за данъци, налагани по отношение на данъчни периоди, започващи на или след 1 януари на годината, следваща изтичането на период от шест календарни месеца, започващ от датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за оттегляне или замяна на резервата;

- б) по отношение на обхваната данъчна спогодба, по която една или повече договарящи юрисдикции стават страни по тази Конвенция, след датата на получаването от Депозитаря на уведомлението за оттегляне или замяна: на по-късната от датите, на които Конвенцията влиза в сила за тези договарящи юрисдикции.

Член 29 – Уведомления

1. Като се имат предвид алинеи 5 и 6 на този член и алинея 7 на член 35 (Влизане в действие), уведомления съгласно следните разпоредби се правят по време на подписването или при депозирането на инструмента за ратификация, приемане или одобрение:

- а) точка „ii” на буква „а“ на алинея 1 на член 2 (Тълкуване на термините);
- б) алинея 6 на член 3 (Прозрачни образувания);
- в) алинея 4 на член 4 (Образувания, които са местни лица на повече от една юрисдикция);
- г) алинея 10 на член 5 (Прилагане на методите за избягване на двойно данъчно облагане);
- д) алинеи 5 и 6 на член 6 (Цел на обхванатата данъчна спогодба);
- е) алинея 17 на член 7 (Предотвратяване на злоупотребата с данъчни спогодби);
- ж) алинея 4 на член 8 (Транзакции за прехвърляне на дивиденди);
- з) алинеи 7 и 8 на член 9 (Печалби от прехвърляне на акции или дялове или участия в образувания, които придобиват своята стойност основно от недвижимо имущество);
- и) алинея 6 на член 10 (Правило срещу злоупотреба във връзка с места на стопанска дейност, разположени в трети юрисдикции);
- к) алинея 4 на член 11 (Прилагане на данъчните спогодби за ограничаване на правото на страна да облага с данък своите местни лица);
- л) алинеи 5 и 6 на член 12 (Искуствено избягване на статута на място на стопанска дейност чрез комисионерски споразумения и подобни стратегии);
- м) алинеи 7 и 8 на член 13 (Искуствено избягване статута на място на стопанска дейност чрез изключване на определени дейности);
- н) алинея 4 на член 14 (Разделяне на договори);

- о) алинея 6 на член 16 (Процедура за взаимно споразумение);
- п) алинея 4 на член 17 (Кореспондиращи корекции);
- р) член 18 (Избор за прилагане на Част VI);
- с) алинея 4 на член 23 (Вид на арбитражния процес);
- т) алинея 1 на член 24 (Споразумение за различно разрешаване);
- у) алинея 1 на член 26 (Съвместимост); и
- ф) алинеи 1, 2, 3, 5 и 7 на член 35 (Влизане в действие).

2. Уведомления във връзка с обхванати данъчни спогодби, сключени от или от името на юрисдикция или територия, за чиито международни отношения е отговорна страна, когато тази юрисдикция или територия не е страна по Конвенцията съгласно букви „б“ или „в“ на алинея 1 на член 27 (Подписване и ратификация, приемане или одобрение), се правят от отговорната страна и могат да бъдат различни от резервите, направени от тази страна по отношение на обхванатите ѝ данъчни спогодби.

3. Ако уведомленията са направени към момента на подписване, те следва да бъдат потвърдени при депозирането на инструмента за ратификация, приемане или одобрение, освен ако документът, съдържащ уведомленията, изрично предвижда, че трябва да бъде считан за окончателен, като се имат предвид разпоредбите на алинеи 5 и 6 на този член и алинея 7 на член 35 (Влизане в действие).

4. Ако по време на подписването не са направени уведомления, временен списък с очакваните уведомления се предоставя към този момент.

5. Страна може да разшири по всяко време списъка със спогодбите, за които има уведомление съгласно точка „ii“ на буква „а“ на алинея 1 на член 2 (Тълкуване на термините), посредством уведомление до Депозитаря. Страната посочва в това уведомление дали спогодбата попада в обхвата на някоя от резервите, направени от страната, които са изброени в алинея 8 на член 28 (Резерви). Страната може също да направи нови резерви, описани в алинея 8 на член 28 (Резерви), ако допълнителната спогодба е първата, която влиза в обхвата на тази резерва. Страната също уточнява всички допълнителни уведомления, които може да са необходими съгласно букви от „б“ до „у“ на алинея 1, за да отрази включването на допълнителните спогодби. В допълнение, ако разширяването има за резултат включването за първи път на данъчна спогодба, сключена от или от името на юрисдикция или територия, за чиито международни отношения е отговорна страна, тази страна уточнява всички резерви (съгласно алинея 4 на член 28 (Резерви)) или уведомления (съгласно алинея 2 на този член), приложими към обхванатите данъчни спогодби, сключени от или от името на тази юрисдикция или територия. Считано от датата, на която добавените спогодби, за които има уведомление съгласно точка „ii“ на буква „а“ на алинея 1 на член 2 (Тълкуване на термините), станат обхванати данъчни спогодби, разпоредбите на член 35 (Влизане в

действие) определят датата, от която измененията в обхванатите данъчни спогодби имат действие.

6. Страна може да направи допълнителни уведомления съгласно букви от „б“ до „у“ на алинея 1 посредством уведомление до Депозитаря. Тези уведомления имат действие:

- а) по отношение на обхванати данъчни спогодби само с държави или юрисдикции, които са страни по Конвенцията, когато допълнителното уведомление е получено от Депозитаря:
 - i) за уведомления по отношение на разпоредби, свързани с данъци, удържани при източника, когато събитието, водещо до възникването на тези данъци се случи на или след 1 януари на годината, следваща изтичането на период от шест календарни месеца, започващ от датата на съобщението на Депозитаря за допълнителното уведомление; и
 - ii) за уведомления по отношение на всички други разпоредби, за данъци, налагани по отношение на данъчни периоди, започващи на или след 1 януари на годината, следваща изтичането на период от шест календарни месеца, започващ от датата на съобщението на Депозитаря за допълнителното уведомление; и
- б) по отношение на обхванатата данъчна спогодба, за която една или повече договарящи юрисдикции стават страни по тази Конвенция, след датата на получаването от Депозитаря на допълнителното уведомление: на по-късната от датите, на които Конвенцията влиза в сила за тези договарящи юрисдикции.

Член 30 – Последващи изменения на обхванатите данъчни спогодбите

Разпоредбите на тази Конвенция не засягат последващи изменения на обхванатата данъчна спогодба, които могат да бъдат договорени между договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба.

Член 31 – Конференция на страните

1. Страните могат да свикат Конференция на страните за целите на вземането на решения или за упражняването на функции, както може да е необходимо или подходящо съгласно разпоредбите на тази Конвенция.

2. Конференцията на страните се обслужва от Депозитаря.

3. Всяка страна може да поиска провеждане на Конференция на страните като изпрати искане до Депозитаря. Депозитарят информира всички страни за всяко искане. След това Депозитарят свиква Конференция на страните, при условие че искането е подкрепено от една трета от страните в срок от шест календарни месеца от съобщаването за искането от Депозитаря.

Член 32 – Тълкуване и прилагане

1. Всеки въпрос, възникващ във връзка с тълкуването или прилагането на разпоредби на обхваната данъчна спогодба, както са изменени от тази Конвенция, се разрешава в съответствие с разпоредбите на обхванатата данъчна спогодба, свързани с разрешаване чрез взаимно споразумение на въпроси за тълкуването или прилагането на обхванатата данъчна спогодба (така както тези разпоредби може да са изменени от тази Конвенция).

2. Всеки въпрос, възникващ във връзка с тълкуването или прилагането на тази Конвенция, може да бъде разгледан от Конференция на страните, свикана в съответствие с алинея 3 на член 31 (Конференция на страните).

Член 33 – Изменения

1. Всяка страна може да предложи изменения на тази Конвенция като изпрати предложените изменения до Депозитаря.

2. Конференция на страните може да бъде свикана, за да разгледа предложените изменения в съответствие с алинея 3 на член 31 (Конференция на страните).

Член 34 – Влизане в сила

1. Тази Конвенция влиза в сила на първия ден на месеца, следващ изтичането на период от три календарни месеца, започващ на датата на депозиране на петия инструмент за ратификация, приемане или одобрение.

2. За всяка подписала страна, ратифицираща, приемаща или одобряваща тази Конвенция след депозирането на петия инструмент за ратификация, приемане или одобрение, Конвенцията влиза в сила на първия ден на месеца, следващ изтичането на период от три календарни месеца, започващ на датата на депозирането от тази подписала страна на инструмента ѝ за ратификация, приемане или одобрение.

Член 35 – Влизане в действие

1. Разпоредбите на тази Конвенция влизат в действие за всяка договаряща юрисдикция по отношение на обхваната данъчна спогодба:

- а) по отношение на данъци, удържани при източника, за суми, платени или начислени на чуждестранни лица, когато събитието, водещо до възникването на тези данъци, се случи на или след първия ден на следващата календарна година, която започва на или след по-късната от датите, на която тази Конвенция влиза в сила за всяка от договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба; и
- б) по отношение на всички други данъци, налагани от тази договаряща юрисдикция, за данъци, налагани по отношение на данъчни периоди, започващи на или след изтичането на период от шест календарни месеца (или по-къс период, ако всяка от договарящите юрисдикции уведоми Депозитаря, че възнамерява да приложи такъв по-кратък период) от по-късната от датите, на които тази Конвенция влиза в сила за всяка от договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба.

2. Единствено за целите на прилагането от нейна страна на буква „а“ на алинея 1 и буква „а“ на алинея 5, страна може да избере да замени „данъчен период“ с „календарна година“ и съответно уведомява Депозитаря.

3. Единствено за целите на прилагането от нейна страна на буква „б“ на алинея 1 и буква „б“ на алинея 5, страна може да избере да замени изрази „данъчни периоди, започващи на или след изтичането на период“ с изрази „данъчни периоди, започващи на или след 1 януари на следващата година, започваща на или след изтичането на период“ и съответно уведомява Депозитаря.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член, член 16 (Процедура за взаимно споразумение) се прилага по отношение на обхваната данъчна спогодба за случай, представен пред компетентния орган на договаряща юрисдикция на или след по-късната от датите, на която тази Конвенция влиза в сила за всяка от договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба, с изключение на случаи, които не отговарят на условията за представяне към тази дата съгласно обхванатата данъчна спогодба преди нейното изменение от Конвенцията, без да се вземат предвид данъчните периоди, за които се отнася случаят.

5. За нова обхваната данъчна спогодба, в резултат на разширяване съгласно алинея 5 на член 29 (Уведомления) на списъка със спогодби, за които има уведомление съгласно точка „ii“ на буква „а“ на алинея 1 на член 2 (Тълкуване на термините), разпоредбите на тази Конвенция се прилагат във всяка договаряща юрисдикция:

- а) по отношение на данъци, удържани при източника, за суми, платени или начислени на чуждестранни лица, когато събитието, водещо до възникването на тези данъци се случи на или след първия ден на следващата календарна година, която започва на или след 30 дни след

датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за разширяване на списъка със спогодби; и

- б) по отношение на всички други данъци, налагани от тази договаряща юрисдикция, за данъци, налагани по отношение на данъчни периоди, започващи на или след изтичането на период от девет календарни месеца (или по-кратък период, ако всяка от договарящите юрисдикции уведоми Депозитаря, че възнамерява да приложи такъв по-кратък период) от датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за разширяването на списъка със спогодби.

6. Страна може да запази правото да не приложи алинея 4 по отношение на своите обхванати данъчни спогодби.

7. а) Страна може да запази правото да замени:

- i) в алинеи 1 и 4 изрази „по-късната от датите, на която тази Конвенция влиза в сила за всяка от договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба“; и
- ii) в алинея 5 изрази „датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за разширяване на списъка със спогодби“;

с изрази „30 дни след датата на получаване от Депозитаря на по-късното от уведомлението от всяка договаряща юрисдикция, която прави резервата, описана в алинея 7 на член 35 (Влизане в действие), че е изпълнила своите вътрешни процедури за влизане в действие на разпоредбите на тази Конвенция по отношение на тази определена обхваната данъчна спогодба“;

- iii) в буква „а“ на алинея 9 на член 28 (Резерви) изрази „от датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за оттегляне или замяна на резервата“; и
- iv) в буква „б“ на алинея 9 на член 28 (Резерви) изрази „на по-късната от датите, на които Конвенцията влиза в сила за тези договарящи юрисдикции“;

с изрази „30 дни след датата на получаване от Депозитаря на по-късното от уведомлението от всяка договаряща юрисдикция, която прави резервата, описана в алинея 7 на член 35 (Влизане в действие), че е изпълнила своите вътрешни процедури за влизане в действие на оттеглянето или замяната на резервата по отношение на тази определена обхваната данъчна спогодба“;

- v) в буква „а“ на алинея 6 на член 29 (Уведомления) изрази „от датата на съобщението на Депозитаря за допълнителното уведомление“; и
- vi) в буква „б“ на алинея 6 на член 29 (Уведомления) изрази „на по-късната от датите, на които Конвенцията влиза в сила за тези договарящи юрисдикции“;

с изрази „30 дни след датата на получаване от Депозитаря на по-късното от уведомленията от всяка договаряща юрисдикция, която прави резервата, описана в алинея 7 на член 35 (Влизане в действие), че е изпълнила своите вътрешни процедури за влизане в действие на допълнителното уведомление по отношение на тази определена обхваната данъчна спогодба“;

- vii) в алинеи 1 и 2 на член 36 (Влизане в действие на Част VI) изрази „по-късната от датите, на която тази Конвенция влиза в сила за всяка от договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба“;

с изрази „30 дни след датата на получаване от Депозитаря на по-късното от уведомленията от всяка договаряща юрисдикция, която прави резервата, описана в алинея 7 на член 35 (Влизане в действие), че е изпълнила своите вътрешни процедури за влизане в действие на разпоредбите на тази Конвенция по отношение на тази определена обхваната данъчна спогодба“;

и

- viii) в алинея 3 на член 36 (Влизане в действие на Част VI) изрази „датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за разширяване на списъка със спогодби“;

- ix) в алинея 4 на член 36 (Влизане в действие на Част VI) изразите „датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за оттегляне на резервата“, „датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за замяна на резервата“ и „датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за оттегляне на възражението към резервата“; и

- x) в алинея 5 на член 36 (Влизане в действие на Част VI) изрази „от датата на съобщението на Депозитаря за допълнителното уведомление“;

с изрази „30 дни след датата на получаване от Депозитаря на по-късното от уведомленията от всяка договаряща юрисдикция, която прави резервата, описана в алинея 7 на член 35 (Влизане в действие), че е изпълнила своите вътрешни процедури за влизане в действие на разпоредбите на Част VI (Арбитраж) по отношение на тази определена обхваната данъчна спогодба“.

- б) Страна, която прави резерва в съответствие с буква „а“ изпраща потвърждение за завършването на своите вътрешни процедури едновременно до Депозитаря и другата договаряща юрисдикция.
- в) Ако една или повече договарящи юрисдикции по обхваната данъчна спогодба направят резерва съгласно тази алинея, датата на влизане в действие на разпоредбите на Конвенцията, на оттеглянето или замяната на резерва, на допълнителното уведомление по отношение на тази обхваната

данъчна спогодба или на Част VI (Арбитраж) се определя от тази алинея за всяка от договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба.

Член 36 – Влизане в действие на Част VI

1. Независимо от алинея 9 на член 28 (Резерви), алинея 6 на член 29 (Уведомления) и алинеи от 1 до 6 на член 36 (Влизане в действие), по отношение на две договарящи юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба, разпоредбите на Част VI (Арбитраж) се прилагат:

- а) по отношение на случаи, представени пред компетентния орган на договаряща юрисдикция (така както е описано в буква „а“ на алинея 1 на член 19 (Задължителен обвързващ арбитраж)), на или след по-късната от датите, на която тази Конвенция влиза в сила за всяка от договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба; и
- б) по отношение на случаи, представени пред компетентния орган на договаряща юрисдикция преди по-късната от датите, на която тази Конвенция влиза в сила за всяка от договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба, на датата, когато и двете договарящи юрисдикции са уведомили Депозитаря, че са постигнали взаимно споразумение съгласно алинея 10 на член 19 (Задължителен обвързващ арбитраж), заедно с информацията относно датата или датите на които тези случаи се счита, че са представени на компетентния орган на договарящата юрисдикция (така както е описано в буква „а“ на алинея 1 на член 19 (Задължителен обвързващ арбитраж) съгласно условията на това взаимно споразумение.

2. Страна може да запази правото да приложи Част VI (Арбитраж) към случай, представен пред компетентния орган на договаряща юрисдикция преди по-късната от датите, на която тази Конвенция влиза в сила за всяка от договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба, само до степента, в която компетентните органи на двете договарящи юрисдикции са съгласни да я приложат към този определен случай.

3. В случаите на нова обхванатата данъчна спогодба, в резултат на разширяване съгласно алинея 5 на член 29 (Уведомления) на списъка със спогодби, за които има уведомление съгласно точка „ii“ на буква „а“ на алинея 1 на член 2 (Тълкуване на термините), изразът в алинеи 1 и 2 на този член „по-късната от датите, на която тази Конвенция влиза в сила за всяка от договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба“ се заменя с изреча „датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за разширяване на списъка със спогодби“.

4. Оттегляне или замяна на резерва, направена съгласно алинея 4 на член 26 (Съвместимост) в съответствие с алинея 9 на член 28 (Резерви), или оттегляне на възражение към резерва, направено съгласно алинея 2 на член 28 (Резерви), които имат

за резултат прилагането на Част VI (Арбитраж) между две договарящи юрисдикции по обхваната данъчна спогодба, се прилагат в съответствие с букви „а“ и „б“ на алинея 1 на този член с изключение на това, че изразът „по-късната от датите, на която тази Конвенция влиза в сила за всяка от договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба“ се заменя съответно с изразите „датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за оттегляне на резервата“, „датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за замяна на резервата“ или „датата на съобщението на Депозитаря за уведомлението за оттегляне на възражението към резервата“.

5. Допълнително уведомление, направено съгласно буква „р“ на алинея 1 на член 29 (Уведомления), има действие съгласно букви „а“ и „б“ на алинея 1 с изключение на това, че изразът в алинеи 1 и 2 на този член „по-късната от датите, на която тази Конвенция влиза в сила за всяка от договарящите юрисдикции по обхванатата данъчна спогодба“ се заменя с изрече „датата на съобщението на Депозитаря за допълнителното уведомление“.

Член 37 – Оттегляне

1. Всяка страна може да се оттегли от тази Конвенция по всяко време чрез уведомление до Депозитаря.

2. Оттеглянето съгласно алинея 1 влиза в действие на датата на получаване на уведомлението от Депозитаря. В случаите, когато тази Конвенция е влязла в сила по отношение на всяка от договарящите юрисдикции по обхваната данъчна спогодба преди датата, на която оттеглянето на страна влиза в действие, тази обхваната данъчна спогодба остава изменена от тази Конвенция.

Член 38 – Връзка с протоколи

1. Тази Конвенция може да бъде допълнена от един или повече протоколи.

2. За да стане страна по протокол, държава или юрисдикция трябва също да е страна по тази Конвенция.

3. Страна по тази Конвенция не е обвързана от протокол, освен ако не стане страна по протокола в съответствие с неговите разпоредби.

Член 39 – Депозитар

1. Генералният секретар на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие е Депозитар на тази Конвенция и на всички протоколи съгласно член 38 (Връзка с протоколи).

2. Депозитарят уведомява страните и подписалите страни в рамките на един календарен месец за:

- а) всяко подписване съгласно член 27 (Подписване и ратификация, приемане или одобрение);
- б) депозирането на всеки инструмент за ратификация, приемане или одобрение съгласно член 27 (Подписване и ратификация, приемане или одобрение);
- в) всяка резерва или оттегляне или замяна на резерва съгласно член 28 (Резерви);
- г) всяко уведомление или допълнително уведомление съгласно член 29 (Уведомления);
- д) всяко предложение за изменение на тази Конвенция съгласно член 33 (Изменения);
- е) всяко оттегляне от тази Конвенция съгласно член 37 (Оттегляне); и
- ж) всяко друго съобщение, свързано с тази Конвенция.

3. Депозитарят поддържа публично достъпни списъци на:

- а) обхванатите данъчни спогодби;
- б) резервите, направени от страните; и
- в) уведомленията, направени от страните.

В удостоверение на горното, долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази Конвенция.

Съставена в Париж, на 24 ноември 2016 г., на английски и френски език, като двата текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който е депозиран в архивите на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие.